

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

Published by Ukrainian National Women's League of America, Inc. 4936 N. 13th St. Philadelphia, Pa. 19141

Слава Геруляк:

Різдво, керамічна скульптура, 1968

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Грудень ч. 11. December 1969

НАШЕ ЖИТТЯ

P. XXVI. ГРУДЕНЬ Ч. 11

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня
Педагуґе Колегія — Лідія Бурачинська,
Рута Галібей, д-р Наталя Ішук, Олена
Лотоцька, Ірина Пеленська, Марта
Тарнавська, Наталя Чапленко.
Листування й передплату висилати
на адресу:

4936 N. 13th St.

Philadelphia, Pa. 19141

Tel. DA 4-7304

Річна передплата в ЗДА і Канаді
від січня 1963 \$5.00
Піврічна передплата \$2.75
Річна передплата в Англії 1¼ ф. ст.
Річна передплата в Австралії 4 а. д.
Річна передплата у Франції 15 н. фр.
Річна передплата в Німеччині 12 н. м.
Річна передплата в Бельгії 150 б. фр.
В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.
Поодинокое число 50 центів

Зміст:

В. Лесич: **

Віднова обрядів

Н. Чапленко: Українські страви
в „Енеїді“

Н. Мажалайте: Святий Вечір

С. Пушкар: Враження з Риму

МЗО: Наші традиції

Л. Бура: У полоні стихії

О. К.: Різдво в Дитячій Світлиці
Із X. Конгресу УККАН. Даниленко: Приєднуємо молоде
членство

Із Конференції СУА в Дітроїті

І. Кашубинська: Готуємось до м'яс-
ниць

Вишиваймо для дівчор

Л. Храплива: Найкращий дарунок

Р. В.: Найкраща ялинка

Г. Д.: Загадка

National Traditions

М. Dushnyck: GFWC's Involvement
Program

На обгортці:

Світлина на обгортці представляє ке-
рамічну скульптуру Слави Геруляк
п. н. „Різдво“, яка була виставлена на
виставці творів мисткині в квітні 1969
року, в Нью Йорку.

OUR LIFE

VOL. XXVI. DECEMBER No. 11

Edited by Editorial Board
Monthly publication except August,
of the Ukrainian National Women's

League of America, Inc.

4936 N. 13th St.

Philadelphia, Pa. 19141

Tel. DA 4-7304

Subscription in the United States
of America \$5.00 per year, half year
\$2.50. Subscription in Canada \$5.00
per year, half year \$2.75. Subscrip-
tion in England 1½ pound sterling
per year. Subscription in Australia
4 Austr. dollars per year. Subscrip-
tion in France 10 n. fr. per year.
Entered as second class matter July
8, 1944, at the Post Office at Phila-
delphia, Penna. under the Act of
March 3, 1879.

Single Copy 50 cents

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Bilborough Estate
Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
16a Prospect St.
Glenroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovich
c/o No. 7 887 93 de Paris
26. rue de Torcy
Paris 18-e
France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 Muenchen 27
Rauchstr. 22

On the Front Page:

Slava Gerulak: Christmas, ceramic
sculpture

На терені СУА

7. грудня — Конференція Референ-
ток Сусп. Опіки — Окр. Рада
СУА в Нью Йорку
28. грудня — Окружний З'їзд — Окр.
Рада СУА в Шикаґо

1970

1. лютого — Окружний З'їзд — Окр.
Рада СУА в Дітроїті

15. лютого — Відзначення 10-ліття —
Окр. Рада СУА в Ньюарку

21. лютого — Христини Відділу — 32
Відділ СУА в Ньюарку

1. березня — Відкриття виставки на-
роднього мистецтва в Музею
м. Ньюарку — Окр. Рада СУА
в Ньюарку

15. березня — Окр. З'їзд — Окр. Ра-
да СУА в Нью Йорку

15. березня — Окр. З'їзд — Окр. Ра-
да СУА в Ньюарку

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

1899 — 70 літ тому народилась у
сім'ї генерала Павла Скоропадського
дочка Єлисавета. Завдяки здібностям
до малювання почала вчитись у ми-
стецьких школах Берліну і Флорен-
ції. З-поміж її скульптур найбільше
визначились портрети. Їх виставляла
в Німеччині й Голляндії. Тепер про-
живає в Німеччині.

1889 — 80 літ тому народилась у
священничій сім'ї Левицьких у Гали-
чині дочка Ольга. Одружившись з
інж. Дмитром Басарабом у часі 1-ої
світової війни, вона почала працю-
вати в Комітеті Допомоги Раненим і
Полсненим у Відні. По смерті чоло-
віка, який загинув на війні, вона зовсім
віддалась громадській праці. Після
арешту в лютому 1924 р. у Львові
згинула, замучена в тюрмі.

1894 — 75 літ тому народилась в
Україні Марія Литвиненко, пізніше
відома, як співачка під найменням Ли-
твиненко-Вольгемут. У 1912 р. дебю-
тувала в театрі М. Садовського в Ки-
єві, а в 1916 р. перейшла до опери в
Петербурзі. Та в 1923 р. вона стала
членом Держ. Харківської Опери й з
того часу постійно співала в Україні.
Померла в 1966 р.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У звіті 44 Відділу СУА, що появил-
ся у вересневому числі нашого жур-
налу, пропущено прізвища госп. ре-
ференток, що ними були обрані пп.
Христина Ярмоленко і Клявдія Греч-
ко. За недогляд перепрошуємо.

Вадим Лесич

* * *

Заквітли зорі та й на морозі.
На Вифлеєм ген — проклався шлях.
Світ втих — порожній і заворожен,
ждучи на прихід свого короля.

Десь в яслах стайні, та й на пустиннім
каміннім кряжі, поміж ярів,
Марія-мати — голубить сина
під синім небом в сьйві зорі.

Марія смирна та ще й убога
стоїть у світлі, сама — зоря...
Віщує серце їй перемогу,
і пісня Богу — світом ширя.

Із серця шепіт гарячий лине,
сплива бальзамом з Марії уст —
і усміхається ось — на сні
Її маленький син — Ісус...

* * *

(Уривок)

Життя пливе повз нас, і нас лиш заторкає,
мов віялом, крилом своєї течії.
І ми — кришинки хвилювань безкраїх,
покорені — великості Твоїй.

Малий світ стискаємо в долонях —
(холоне в них — самотність наших сердець),
тоді, окрилені, в незнаному полоні,
ми чуємо Твій всемогучий перст.

Знов іноді — заблукані якісь, бездомні,
шукаємо крізь протемін — Твій слід,
і носимо у сутінках очей — Твою ікону,
Твій відсвіт — побування на землі.

Із збірки „Поезії“

Віднова обрядів

Найцінніше, що людина має, це почуття власної гідності. Вона старається виявити його різними способами. Чи не найбільш виразним виявом людської гідності є право приналежності до спільноти і почуття гордості на окремішність тієї спільноти, до якої людина належить. Окремішність спільноти виявляється у її звичаях, у її обрядовості.

У нашій нації обрядовість дуже глибоко вкорінена. Так глибоко, що навіть советська влада змушена піти на певні уступки, а саме дозволити спів колядок, без релігійного тексту, та деякі весільні обряди. Немає сумніву, що усі ці полегші у практиці українських звичаїв, є не лиш поверховні, але і повинні відвернути увагу від пляного нищення пам'яток нашої історії та нашого мистецтва, яке цей же сам уряд переводить. У сутєвих справах, окремішності нашої нації і Церкви, Москва добровільно на уступки не піде.

Нашим обов'язком тут, де нам дозволено, добиватись перед світом свого права на окремішність, на своєрідність. Це виразно підкреслено у постановах Надзвичайного Собору УАПЦ, де рішуче відкидається насильне підпорядкування української Церкви Московському патріярхові.

Однак нам приходится боротися не лише з явними ворогами, а також із байдужністю. Байдужність, а то і ворожість проявляється там, де ми сподівались би зустріти коли вже не піддержку, то хоч зрозуміння. Слово Кардинала Йосифа Сліпого на Ватиканському Синоді Єпископів є виявом, як наболіла ця справа.

В теперішньому часі традиційних святкувань утвердимо самі себе у переконанні про слушність наших домагань. Обновимо наші традиційні обряди та передаймо їх нашим дітям. Покажемо світові, що ми зберігаємо традиції і гідність української нації.

Христос Раждається!

У цей святочний час шлемо Різдвяні й Новорічні бажання Окружним Радам, Відділам і членам СУА.

Вітаємо в цей час нашу дорогу п-ні Олену Лотоцьку, голову СФУЖО й почесну голову СУА та всі складові організації СФУЖО, розсіяні по всьому світі.

Гарячий привіт шлемо посестрам-українкам поза залізну заслону, які зуміли виховати молоде покоління в пошані до своєї церкви і любові до свого народу. Передаємо привіт усім борцям за свободу, що там відстоюють право України на свободне життя.

Вітаємо з Різдром Христовим і Новим Роком усе українське громадянство.

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Наталія Чапленко

Українські страви в Енеїді

З нагоди 200-літніх роковин із дня народження батька української літератури Івана Котляревського наша преса принесла багато відгуків. Не можемо й ми поминути цієї дати. Поза загальними міркуваннями про відродження нової літературної української мови згадаємо одну сторінку його творчості, яка відкриває нам спеціальну рису нашого побуту — українські страви того часу.

До часу появи „Енеїди“ Котляревською літературною або книжною письмовою мовою була церковно-слов'янська (староболгарська), що її уживали в церкві, школі й урядуванні. До неї проникли і живі українські слова. Ця старослов'янська мова, що на ній розвивалася попередня українська літературна мова, внаслідок різних історичних подій (скасування гетьманського уряду, покріпачення українського селянства і зросійщення козацької старшини) обірвалася і її замінила російська літературна мова.

Та попри таку сумну політичну дійсність на Україні підо впливом Заходу почало зростати зацікавлення простолюттям. Це сентиментально-романтичне зацікавлення поєдналось із демократичними козацькими традиціями, що насправді ніколи не вмирили.

Вивчення української етнографії, передусім фолкльору, а також мови, заохотило і наших уче-

них. Іван Котляревський свідомо вивчав український побут, народню мову — звідси зрозуміло, чому він свою „Енеїду“ написав українською мовою. В тій атмосфері зацікавлення українською старовиною і етнографією поява „Енеїди“ була великою подією.

„Енеїда“ Котляревського — це травестія Вергілієвої „Енеїди“, що не була комічна, в жартівливій формі. Такі травестії були вже в західних літературах. „Енеїда“ І. Котляревського попри формальне відображення античного світу з його мітологією — це щось таке, як українська національна епопея,

КОНКУРС НА ІКОНУ СВ. ОЛЬГИ

На прохання мисткинь-учасниць і з огляду на труднощі пересилки повідомляємо, що реченець Конкурсу на ікону св. Ольги пересунує на **30. квітня 1970 р.**

Мистецькі Жюрі у складі — Мирослава Гординська, Антін Малюца, Меланія Милянєвич, Ніна Січинська і Михайло Черешньов-ньовський — переглянуть надіслані твори і признають нагороди й вирізнення.

Твори на Конкурс прохаємо надсилати на адресу Українського Інституту Америки у Нью-Йорку, позначені псевдом. Рівночасно вислати на адресу Централі СУА прізвище авторки в окремі заліпленій коверті.

що в ній описано життя українців XVIII. віку з усіма суспільними шарами, як також тодішні суспільні відносини (кріпацтво, критика провідної верстви), що їх він у сатиричній формі осуджує.

Для нас вона дуже важлива етнографічним, фолкльорним і мовним матеріалом. До цих матеріалів належать також відомості про українські страви.

Біля 180 слів ми знайшли в „Енеїді“, що є назвами страв чи харчових продуктів. Це дає нам образ харчування того часу. Більшість цих страв і тепер уживаються, а деякі давні, відомі тільки з назов. І яке багате було наше харчування і які були відтінки в мові для визначення страв!

На саме визначення печива і борошняних виробів є аж 45 слів. Ось вам про хліб: буханець, буханчик, буханка, коровай, книш, корж. Не бракує й „глевтяка“, бо й таке траплялося. А дрібне печиво — бублики, коржики, пиріжки, мандрики, що їх пекли з сиром на св. Петра і Павла, пундики. Можемо додати до цього ще шулик (корж з маком і медом), смажені сластьони, гречані стовпці, тетеря (з пшона і борошна), грінки, потапці, зубці (з ячменю і конопляного молока), путря (ячмінна кутя з солодким квасом), локшина, куліш, кваша, лемішка та багато інших. Або така страва, як „рябко“ (каша з пшона або локшини і

гречаного борошна) — чи не цікаво? Ще й тепер її пам'ятають. Крім того ці старовинні страви, в яких переважають пшоно, гречане борошно і ячмінь, вказують, що крім пшениці, це були в той час найбільш плекані зернові культури. Ось послухаймо:

Там лакоминки різні їли,
Буханчики пшеничні білі,
Кислиці, ягоди, коржі...

Або ще:

І ласощі все тільки їли,
Сластьони, коржики, стовпці,
Варенички пшеничні, білі,
Пухкі з кав'яром буханці,

А далі:

Ту з салом галушки лигали
І брагу кухликком тягли...

Або ось ще:

Свинячу голову до хрину
І локшину на переміну,
Потім з підливою індік;
На закуску куліш і кашу,
Лемішку, зубці, путрю, квашу
І з маком медовий шулик!

А що вже тих напоїв усяких!
Бо ж таки любили пити козаки. Є їх біля 30 назов. Сама горілка має кільканадцять назов, що й визначають її гатунки. Зачнемо з найпростіших: брага, мокруха, око-вита, пальонка, підпінок, сивуха, ще й горілка тютюнкova; до кращих гатунків належить горілка перегінна, пінна і настоянки — айвівка, дулівка, деренівка, слив'янка, калганка; запіканка, варена і варенуха, що їх пили гарячими. Ось як:

І кубками пили слив'янку,
Мед, пиво, брагу, сирівець,
Горілку просту і калганку...

І ще:

А послі танців варенухи
По филижанці піднесли...

А про запіканку ось так:

Під челюстями запікану
І з ганусом, і до калгану —
В ній був і перець, і шапран.

Або:

Вродилось ренське з курдимоном
І пиво чорнее з лімоном...

Самих назов спецій (коріння), що ними заправляли горілки, є біля 15, між ними — кардамон, ганус, м'ята, чебрець і інші. Можна додати до них ще такі назви, як барильце, баклажка, сулія, носатка, тиква, що в них переховували ці напої.

Назви городини і садовини теж є. Їх є 40, а м'ясних страв 30. Більшість із них нам відома, як от:

Вбирали січену капусту
Шатковану і огірки...

Або ще:

Хрін з квасом, редьку, буряки
Рябка, тетерю, саламаху.

А ось тут щось нове:

Був борщ до шпундрів з буряками,
А в ющі потрух з галушками,
Потім до соку каплуни;
З отрібки баба, шарпаніна,
Печена з часником свинина,
Крохмаль, який їдять пани.

„Шпундрі“ — давня страва. Це засмажена свиняча грудинка, тушкова в буряковім квасі з буряками. „Шарпаніна“ — це варена риба, запечена з тістом.

Не тільки селянські подає він страви, але, описуючи побут північних прошарків, дає і їхні страви. Ось вони:

І в кахлях понесли пашкеті
І кислю їм до сити;
Гарячую, м'яку бухинку,
Зразову до ріжків печінку,
Гречаний з часником пампук.

„Пашкет“ — паштет, „зразона

печінка“ — яловича печінка. „Ріжки“ це ріжки (гриби). Або:
Просільне з ушками, грінками
І юшка з хляками, з кишками
Телячий лизень тут лежав.

Це вже панські страви. „Просільне — юшка з нирками і солоними огірками. „Юшка з хляками“ — це відомі нам флячки, а „лизень“ — язик.

А ось тут ще подані місцевості, що були відомі з вирощування або продукції цих харчів:

Латин по царському звичаю
Енею дари одрядив:
Лубенського шмат короваю,
Корито опішнянських слив,
Горіхів Київських смажених,
Полтавських пундиків пржених
І гусячих п'ять кіп яещ...

Сіль також була „кримська“ або „бахмутка“. І риби знайшлися, їх 10 назов — в'юн, ляш, менюк, тараня, осятрина, ну і оселедець...

Назви страв і взагалі харчів в „Енеїді“ можна вважати за перші друковані відомості про українські страви українською мовою взагалі. Борис Грінченко, укладаючи укр.-російський словник, часто покликується на „Енеїду“. То ж слушно написав Микола Зеров, що „найбільша заслуга мови Котляревського — це надзвичайне багатство її словника“. (М. З. „Нове українське письменство“).

НАШІ ПОБАЖАННЯ

Нашій почесній голові п-ні Олені Лотоцькій пересилаємо найщиріші побажання всього добра й успіху на новому становищі голови СФУЖО і з тієї нагоди складаємо 25 дол. на Орг. Фонд СФУЖО і 25 дол. на пресовий фонд журналу Наше Життя.

Управа 47 Відділу СУА ім. Лесі Українки в Рочестері

Неле Мажалайте-Крумінене

Святий Вечір

Оповідання

Коли Марйона Вандашене прокинулася, на дворі було ще темно; здавалось, що в хаті немає ніодного вікна. Всю осінь, всю зиму вона прокидалась дуже рано, але не поспішала до тієї безконечної праці господині — лежала й думала. Іноді їй здавалось, що вона є, як те зерно, що попало під жорна, які, не відпускаючи його, тиснуть, ломають.

Святий Вечір! раптом пригадує вона. Стільки праці, а я лежу. Усі люди з різних праць сьогодні поспішають додому; а дім мусить бути прибраний, приготований до цього Свята. Вона усміхається, коли пригадала і встає з ліжка легко, не відчуваючи болів у суглобах, що так завжди мучать її. Вона розпалює вогонь у печі і приготує пійло для теляти. У цей час, у другому ліжку прокидається дівчинка і підвівшись, злякано запитує: — Де йдете, тіточко? до хліна? Ой ні, ні! Я зараз встану й піду сама.

— Лежи, каже Вандашене, лежи ще, дитинко, ти й так багато набігаєшся щодня. Я вже зовсім здорова, піду сама подивитись на своє багатство.

Вандашене засвічує ліхтар, одягає козушок чоловіка й виходить. На дворі ще сіро, як макове молоко — день вже починається. Великі хліви порожні, як після чуми, тільки в самому кінці чути, як корова ремигає.

— Вас треба шукати у своїй хаті, шукати з світлом, каже господиня. От що залишилось після відвідин більшовиків.

Теля шорстким язичком лизнуло їй руку і весело почало смоктати пійло, а господиня чутливо попестила маленьку скотину, як людина дитину.

— Отримаєш і ти, каже вона корові і пішла до клуні по сіно. Як міцно почуває вона себе сьогодні, думає вона про себе й радіє. Будуть би руками кількох чоловік, вона тяжкими гаками рве злежане сіно й конюшину. Накидала повні ясла запашного сіна рябій корові і понесла повний оберемок до конюшні коняці.

— Ви як перша худобина у раю, думає вона; ви як ті, що врятувались від потогу, пливаючи у ковчезі Ноя; з вас мусить вийти нове припліддя і відновити наше земельне господарство. Тільки треба вас якось уберегти, тільки охоронити.

По сніданку, каже дівчині: — Веруто, приготує у дорогу, до мами; можеш залишитись там на всі Різдвяні Свята.

— Але ж, як ви, тіточко?

— Не турбуйся, твоїй мамі було б дуже сумно одній святкувати. Я пошукаю дещо для твоєї мами і ти занесеш — збирайся і йди, не гай часу.

І як дівчина вийшла, Вандашене починає братись за велику працю. З горища, з відомого тільки їй одній, таємного закутка, вона приносить білу муку, приготує тісто, щоб спекти на Святий Вечір коржики і Різдвяний пиріг. Вона приносить сухі гриби, сухі ягоди й садовину і все, що своєю працею та ошадністю заготовила, аби мати все на Святий Вечір.

Потім починає чепурити хату; вишкребла та вимила стіл, лави, вимила віконне скло, щоб крізь нього далеко було видно, вимила підлогу. Починає вже на дворі сутеніти, помалу надходить вечір, а вона все працює, працює, не відпочиваючи і не відчуває ніякої втоми.

Нарешті й вона може помитись та одягнутись у найкраще своє святочне вбрання. Після цього вона повісила на вікнах завіски, потрусила на стіл сіна і накрила білою скатертиною, що аж випромінює своєю білизною, але віддає запахом полотна і скрині. Потім вона виходить на подвір'я, налом-

лює гілячок сосни й ялинки, які засовує за ікони.

Як добре, каже вона сама до себе, як добре, що ми живемо у лісі, далеко від шосе. Як добре, що починає сніжити — у такий вечір можна спокійно чекати гостей, ніхто чужий не осмілиться наблизитись до такого віддаленого місця.

Тепер тільки треба все поставити на стіл, думає вона і несе та розставляє на столі Святу Вечерю; присовує до стола ще одну лаву й думає — шість чоловік вільно може сидіти за столом і вона кожному призначила місце, бо добре пам'ятає кожного місце за столом. Засвічує велику лампу, підкидає у піч дров і вся кімната так ясно освітлена, що немає ніде й темної плями. Тоді з шафи дістає минулого року облатку¹ і кладе її по середині стола й сама сідає за стіл і чекає. За святими образами пахне сосною, ялинкою, пахне розкинуте сіно, скатертина і їжа, на лаві муркоче кіт, а під столом зітхає пес. Тихо — тихо, тільки за вікном шарудить падаючий сніг, вона дивиться на двері і чекає.

— Час, думає вона, час вже почати Святу Вечерю; де ж вони так забарились?..

Першим входить її чоловік — Казімірас Вандашус і сідає біля неї. Вона хитає головою й не відкриває очей, не може налюбуватись, не може надивитись на його обличчя, таке розумне, добре, хоч їхні діти могли вже мати теж дітей. Серце не старіє: воно не робиться ні сивим, ні в зморщках, так казав він, коли люди дивувались їхньому закоханню. Так, тепер він сів, і зараз-же входить Дануте. Вона тоненька як стебельце льону і без перерви усміхається. І вона і батько — обидвоє дуже стомлені і запопашені.

— Я не дивуюся, каже мати, що

¹ Литовці — католики і під час Причастя їм дають облатки (по-їхньому „пльоткеле“), як православним проскурку. На Святий Вечір вони ділять шматочками облатки, бажаючи один другому найкращого.

ви такі стомлені, що ви обірвані і майже босі, бо з Сибіру, яка ж то дорога далека. А хіба ж мої сльози не зміли з вас порошу й бруду, а чи мої благання не висушили вашого поту? Боже мій, як ви не перемінилися, хоть я вже не бачила вас цілих 4 роки. Все тут були чужі люди, ми наймали робітників, весь час хата була повна галасу, а ви не показувались. А чи ви простили мені, що не бачила вас, як ви від'їжджали і що я не поїхала з вами? Чому ви тоді завезли мене до шпиталю з поломаною рукою? Чому не заїхали і не забрали мене з собою? Чому я повернулась зі шпиталю у порожню хату? А може так було потрібно, аби я залишилась тут, вдома, й чекала на вас, щоб ваше повернення не було таким страшним, як було моє, коли, вилікувавшись, прийшла додому і знайшла пустку.

Тепер у хату входить Степас і сідає біля сестри Дануті. Вони близнята, дуже подібні одне на одне і наймолодші в родині. Його сорочка розстібнена, а на чолі велика темна пляма.

— Ох, що з того, що ти був на Жетайтія,² що ти був у місті і тебе не зловили, каже мати. Але які слабенькі ваші руки, ви ж ще діти, учні, і ви підняли рушницю на ваші дитячі плечі, виривали у москалів танки, захищали від знищення фабрики. І ви умирали. Так, твоя рана суха, бо земля обчистила твою кров, земля батьківщини, бо для неї, батьківщини, умирали, навіть забувши, що людина швидко умирає. Ти не знав ще нічого про долю батька й сестри, це не була твоя персональна помста за них. А чи тобі не зимно лежати під тією землею у цій тонкій сорочці? Я ж не знаю у яким місці ти лежиш, хоть і відвідала вашу спільну могилу. А не розрили тепер її ті звірюки, а чи дають вам спокійно спочивати?

Вона глянула навкруги й побачила, що перед нею сидить її найстарший син Вітаутас — лікар, і гордість та радість охопила її.

— Як добре, що ти послухав нас і завчасу утік. Ти був щасливіший

² Жетайтія, це частина Литви, як, наприклад, у нас Волинь чи Буковина, де люди різняться вимовою і навіть характером.

На бенкеті Х. Конгресу УККА 23. жовтня 1969 р. відзначено українських і американських діячів за їхню 20-річну працю в провіді УККА й активну участь у громадському житті.

Сидять зліва: конгресмен Д. Г. Бюкенен, проф. Л. Добрянський, п-ні Олена Лотоцька, голова СФУЖО і почесна голова США, і конгресмен С. Стратон. Стоять зліва: Йосип Лисогір, д-р Володимир Душник, Ігнат Білинський, д-р Володимир Галан, д-р Матвій Стахів, Юліян Ревай.

Among Shevchenko Freedom Award recipients at the 10th Congress of the Ukrainian Congress Committee of America in New York City is Mrs. Helen Lototsky, UNWLA Honorary President

за Степа і в червні уникнув кулі, але тепер вони були б тебе знайшли, ой, знайшли б. Ти не пішов з пустими руками там, де тобі дали притулок, ти гоїв рани і вирізував небезпечні мертві кістки. В час туги у чужім краю, ти зміцнюєш себе тим, що повернувшись, можеш знов принести утіху і лікувати поранену землю-Батьківщину. Як добре, що ти послухав і вчас пішов. Але Стасіс не міг того зробити. Де ж він тепер забарився? — питається вона і з неспокоєм дивиться на двері. — Він не успів, і можлива річ, що не хотів в свій час успіти. Він мені казав, що тут мусять залишитись наші люди, котрі будуть судьями зрадників нашої Батьківщини і таємним страхом окупантам. „Ми будемо такі — казав він, котрі падатимуть, як цегла з кожної хати, як земля, що провалюється, як тільки поставиш ногу, як таємна несподівана злива. Вони не бачитимуть нас і вічно босятимуться і багато буде врятовано із-за їхнього страху“. Він мені казав, щоб і я залишила хату і заховалась десь в іншому місці, але ви мусите зрозуміти, що я цього не могла зробити. А якщо з заслання пригнали б вас до тяжкої праці сюди? А якщо я, залишив-

шись тут, може зможу захистити хоч одне дерево, хоть одну худобину? А чи я не заховала їх? А чи ж я занедбала хоть одну господарську працю, чи спізнилась її зробити, хоч я тільки одна з родичкою? Можливо, весною, я вже не матиму де працювати, можливо вони відберуть і землю. Але весна є час різних див і ми може будемо врятовані. Не гнівайтесь, що я залишилась. Стасіс примушує вас чекати, бо ж не можна доторкатись до облатки, поки не зібрались усі. Може б ми, тим часом, заспівали яку Різдвяну пісню?

Як мати так сказала, то всі, що сиділи за столом, почали співати святу Різдвяну пісню. Спочатку вона співала з ними, а потім тільки слухала. Їхні голоси були такі гарні, чисті, що вона перечулена почала плакати.

І раптом, на половині пісні, хтось із-надвору, зачинив одну, другу і третю віконницю. З-під стола вискочив пес, загарчав і кинувся до дверей. Двері відчинились.

— Мамо, каже тихенько, увійшовши Стасіс. — Як ти необережно сидиш при таким великім освітленні? Хто знає, хто тепер тут може сновигатися?

— Ти, сину, обірвав їхній спів,

каже вона з докором і як побачила його здивований погляд, додала: — Батько і всі були прийшли сюди, тільки тебе бракувало.

— Мамо, шепоче Стасіс перелякано і тільки тоді вона витерла очі й прийшла до пам'яті.

— Як міцно і чудно я бачила їх усіх у своїх думках, каже вона. А ти є для мене один, один... І раптово вона зблідла: — На дворі сніжить, а твій кожух зовсім сухий, ти так само як і вони — тільки привид!

— Давно вже, мамо, прояснилось, каже син і цілує її руки. — Я є живий, живий, мамо, неголений, з бородою і голодний. Я є, мамо, міцний і здоровий.

І тепер вона знов перелякалась.

— Як ти знайшовся тут, як ти не боїшся?

Він погасив лампу, замкнув двері і підкинув до печі дров. В таких сутінках, він сів біля матері і став їсти. Потім оповідав, що недалеко звідсіля був з двома друзями і не міг витримати, щоб не зайти додому.

— І не бійся, мамо, я завжди на сторожі. І як би я далеко не зайшов, я завжди знаю, як ти живеш і завжди в час вернуся.

Вони просиділи годину, другу і він каже:

— Іду, мамо.

Вона мовчки вийшла із хати й повернулася, тримаючи у руках білу полотняну білизну.

— Переодягнись сину, каже, а другу зміну кладе на лаву біля нього. І кладе у мішок ще дещо, збирає з стола їжу, виходить і повертається з повними руками і все кладе до мішка. На самий верх кладе облатку і показуючи мішок синові, каже: — Це твоїм друзям.

Вона провожає сина — надворі гарна зимова ніч. Вони проходять повз хліви; син на хвилину спиняється проти дверей хліва, де легенько промукало теля і дальше пірхнула коняка.

— Північ, каже мати, — вони розмовляють. Буде щасливий рік, коли худоба балакає на Святий Вечір.

Мати швидко цілує сина і повертається. На порозі спинилась і оглянулася назад: але дальше тільки чорні ліс, а внизу біліє сніг

НОВІ КНИЖКИ

Ярослава Острук: ТЕ, ЩО РОЗ'ЄДНУЄ. Повість. В-во Ю. Середяка. Буенос Айрес, 1969. Обгортка роботи В. Дорошенка. Ст. 258.

Нашою старовиною повіяло від сторінок цієї книжки з життя галицької інтелігенції. В основу її сюжету лягла призабута, а колись така жива тема українсько-польської національної ворожнечі. Та ця боротьба не проходить там у житті організації чи громади, а в лоні однієї родини. Теплі родинні почування, пошану до традиції захитує оте почуття ненависті. І в такій атмосфері виростають діти, що вибирають собі самі свій шлях.

Анатоль Гак: НА ДВОХ ТРИБУНАХ. Оповідання та фейлетони. Філядельфія, 1966. Обгортка роботи В. Дорошенка. Ст. 318.

Автор відомий українськомучачеві з гумористичних оповідань та фейлетонів. Тут упорядковано найцінніше з його дорібок. В тематичі переважають моменти із сучасного побуту, хоча зображені й деякі давніші події (Ромео та Джульєта, Сміх і слези, Люди в звірячих шкурах). Менш цікава збірка фейлетонів, які втрачають значення через свою злободенну тему. Та найцінніше в книжці — це спогад про Остапа Вишню, якого автор знав, любив і з ним співпрацював.

Нестор Ріпецький: Р. 33. Оповідання. Накладом В-ва Гомін України, 1967, Торонто. Обгортка роботи В. Ласовського. Ст. 224.

У цілій низці оповідань автор зібрав людей, події й ситуації часу 2. світової війни. Легкою, розповідною формою змальовує він переживання воїнів УПА, в'язнів большевицьких і німецьких тюрем, та й інших людей того бурхливого часу. Між ними й декілька жіночих постатей, що увічнили себе в тому недавньому збройному змагу нашого народу.

Л. Б.

і нічого вона більше не бачить, нічого.

Потім вона підводить очі до гори: — Скільки то зірок, каже вона — скільки то тих зірок, — буде врожайний рік.

Переклала з литовської мови
Тетяна Гринюк

Новинки з Централі

У днях 28—30. жовтня 1969 відбулись у Нью Йорку **Річні Збори Нац. Ради Жінок Америки**. Союз Українок Америки є довголітнім членом цієї найстаршої централі жіночих організацій у ЗСА. Його репрезентували на Річних Зборах п-ні Стефанія Пушкар, голова і п-ні Марія Душник, референтка зв'язків. Голова Централі зложила річний звіт із діяльності СУА та ще окремих звітів із праці своєї референтури. Від 1967 р. вона є референткою міграції в Управі Нац. Ради.

П-ні Марія Химинець, референтка сусп. опіки Гол. Управи, відвідала **Конференції Референток Сусп. Опіки** в кількох Округах. Дня 28. вересня промовляла в Шикаго, 19. жовтня у Сиракузах, 2. листопада у Філядельфії, а 23. листопада у Клівленді. Виступом на Конференції у Нью Йорку 7. грудня 1969 р. закінчила вона цю об'їзду. Темою її доповіді був „Засяг суспільної опіки СУА“.

П-ні Ірина Левицька, орг. референтка Гол. Управи, відвідала в днях 1. і 2. листопада найдальші Відділи півн. Сходу — 25 у Потакеті, Р. А. і 79 у Бостоні, Масс. Тут удалось їй завершити вже давніш намічене діло — створення **нової Окружної Ради СУА**. Її погодилась очолити п-ні Ірина Клюфас, б. голова 25 Відділу СУА. Вітаємо нову голову і членів Управи на новому пості! Окружна Рада матиме свій осідок у Потакеті і обійматиме Відділи — 25, 66, 73, 79 і 93. Щастя Боже!

Дня 18. листопада 1969 р. відбулась чергова **нарада Культ. Освітньої Комісії СУА** у Філядельфії. Головною темою її було обрядове печиво і в програмі — окрім зреферування біжучих справ Комісії, що його провела п-ні Наталія Чапленко, — була доповідь п-ні Ірини Кашубинської „Обрядове печиво“ і виставка весільного печива у виконанні п-ні Марії Білецької з Полтавщини.

Той живе, не тужить, хто з книгою дружить.

НАШЕ ЖИТТЯ — ГРУДЕНЬ, 1969

Враження з Риму

(Закінчення)

День 28. вересня ц. р. залишить-ся важним і незабутнім в історії нашої Церкви. Того дня прибув до Собору св. Софії Вселенський Ієрарх католицької Церкви папа Павло VI, щоб завершити врочистість посвячення.

Перебіг цих відвідин був уже докладно зреферований у нашій і чужій пресі, тому не буду цього тут повторяти. Моїм завданням є лиш передати цей радісний і святочний настрій, що огорнув нас усіх, коли ми почули могутнє „Слава“, яким вітали паломники Вселенського Ієрарха. Якесь частина, себто представники дипломатичного корпусу, Конгрегації Східніх Церков, десятки Кардиналів, Архиепископів і Єпископів латинського обряду, як також представники українських організацій почули це унутрі Собору. А друга велика частина знаходилася на площі св. Софії, де в промінні ясного сонця, на тлі голубого неба підносилася радість з приводу цієї події.

З-поміж вражень того великого дня ще хочу відмітити відвідини Святішого Отця в Малій Семінарії, що тут недалеко приміщується. Його миттю оточили юнаки, що навчаються в тій школі. Більшість їх походить із українського поселення у Югославії, інші з різних країн вільного світу. Говорять свободно не тільки укр. мовою, але й італійською і це дозволило їм відповідати на запити Святішого Отця. Його радість була велика. Перед його очима стояли ті, що користають із культурного осередку та приготавлиються до зміни. Вони здобувають знання, що має допомогти завтра завершити сьогодні розпочате діло.

Не згадую тут чудового проведеного Фестивалю, де знов мала нагоду виявитись українська молодь у пісні й танку, де ми подивлялися наших передових солістів і хори та слухали далекосяглих промов. Те саме можна сказати про бенкет 29. вересня ц.р. де від імени жіноцтва промовляла п-ні Стефанія Савчук, діюча містоголова СФУЖО і

п-ні Ірина Малицька, голова ЛУКЖ.

Та найбільше хвилювання прийняло всіх щойно 29. вересня, коли розпочався Синод Українських Єпископів у приміщенні Укр. Університету. Багато мирян, а між ними представники різних організацій заповнили площу св. Софії. Хоч і не було стільки людей, як напередодні, проте неменше було напруження.

Я використала час на те, щоб оглянути приміщення Університету, Малої Семінарії і Музею. Ці новозбудовані чепурні будинки дуже вміло використані для своєї цілі. У них постав впродовж кількох років поважний освітний центр. Університет, бібліотека, музей — це все установи, що будуть свідчити про нашу культуру. А в Малій Семінарії напевне виростуть ті, що будуть її колись продовжувати.

Вполудне пронісся гомін по площі: в часі перерви повідомлено, що конституція нашої Помісної Церкви ухвалена. З радістю розходились ми на обід, знаючи, що цим пройдена більша частина до-

роги до Патріархального Устрою нашої Церкви.

Проминув ще один напружений день. Ішли живі дискусії про виступ миряни на Синоді і в тому напрямі проходили наші заходи. Треба було узгіднити теми і порядок виступу. Врешті 1. жовтня настав цей історичний день!

О 10 год. ми увійшли на залу нарад. Нас було 7 світських осіб, що зайняли перший ряд амфітеатрально побудованих місць. А перед нами великий стіл із учасниками Синоду із Іх Блаженством Кардиналом Йосифом по середині. Всіх нас огорнув врочистий настрій. Це вперше в історії нашої Церкви Ієрархи слухають нашого голосу і напевне вперше пролунає голос жінки на такому Синоді.

Д-р Роман Осінчук із Нью Йорку представив членів делегації. Згідно з програмою говорили по черзі д-р Р. Осінчук, д-р В. Янів, д-р Б. Маркусь, д-р В. Кушпета і д-р П. Ворох. Це були представники різних рухів і середовищ, пов'язаних із Церквою. Вкінці уділено слово й мені, як представниці організо-

Із посвячення Собору св. Софії в Римі:

Св. Отець Павло VI серед учнів Малої Семінарії

At the consecration of St. Sophia Cathedral in Rome, Italy:
Pope Paul VI visited the Ukrainian boarding school for boys

Що скажете про нас ?

ЧИ ФОРМУЄТЕ ДУХОВЕ ОБЛИЧЧЯ?

В наших часах, коли жіноцтво займає вже пости, які колись були „резервовані“ тільки для мужчин, коли наше жіноцтво посягає сьогодні по катедри в каледжах чи інших високих школах — від жіночого журналу слід вимагати не лиш побутових порад і вказівок, але статей, що повинні і мусять **формувати духове обличчя** української жінки, матері і громадянки, яка буде надавати тон і характер не лиш по назві, але змістом і духом — **українському домові й родині**.

Сьогодні вже замало в хаті мати вишивку чи писанку, хоч це незвичайно цінне, важливе й потрібне. Але

ваного жіноцтва. Я торкнулася коротко завдань матері і родини і просила духовні чинники — допомогти їм у вихованні національно свідомого і здорового молодого покоління.

Наша Сесія тривала дві і пів години. У словах усіх промовців відзеркалювалась щира турбота, глибоке хвилювання за добро української Церкви й пробивалась охота допомогти їй у тому трудному завданні. З почуттям спільно пережитого вийшли ми по закінченні Сесії в залі.

Треба було подивляти силу, витривалість і увагу до кожної людини, яку виказував наш Верховний Архиєрей, яку виказував наш Верховний Архиєрей під час тих величавих врочистостей. Авдієнція, яку уділив представницям СУА, відбулася після закінчення останньої Сесії Синоду Блаженніший, хоч втомлений, виглядав вдоволено. Він розказав нам про черговість потреб мистецького завершення Собору св. Софії і потреби Музею, а ми в свою чергу обіцяли допомогти у здійсненні тих плянів у міру нашої спроможности. На закінчення висловив подяку і признання нашій організації.

І вже настав час повертатися додів. Гомінкий тиждень був уже поза нами і з цілим вантажем вражень, світлин, розмов і постанов рушили ми в дорогу.

де лиш додаток до того, що українська жінка повинна виконати, якщо хоче продовжувати давню мудрість, що „жінка держить три вугли в хаті“.

Тут, на новому місці поселення замало самої назви „український“. До цієї назви треба **духа і віри** в цю українськість.

Через недостачу того роду статей маємо сьогодні проблему „Батьки і діти“, маємо мішані подружжя... Скажім собі правду ввічі — тратимо нашу млодь, наших дітей...

Українська жінка повинна знайти у своєму журналі для себе не лиш корм для тіла, але й для духа, не лиш „тупцювати“ на тому самому місці, вона повинна знайти у цьому журналі думки, що допоможуть їй знайти у змінених обставинах шлях для кращого й кориснішого провадження не лиш дому, але родини і дітей. Бо жінка-мати, яка продовжує людський рід, мусить уважати на той рід не лиш, коли він у стані дозрівання, але й тоді, коли на нього чигають із усіх сторін різні небезпеки, прикrostі та щоденні життєві турботи. Вона мусить дістати у своєму журналі той матеріал, що допоможе їй у вихованні дітей і в той час, коли діти доростають та найшовши на новому місці поселення безтурботну і безприкладну свободу вже зарання формують свою думку чи навіть постанову(!) — часто-густо неконтрольовані батьками чи навіть матір'ю. У висліді того маємо стан, про який свого часу писала д-р Марія Савицька. Коли ж мати дістане від свого журналу, до якого вона має повне довір'я, духове громадсько-політичне чи духово-національне виховання, яке зробить із неї спартанку, вона зуміє знайти в кожній ситуації своїх дітей розв'язку на обопільну користь дітей і своєї нації. Це може зробити тільки **мати-громадянка**, що буде стояти твердо на сторожі своїх дітей та рішучими і категоричними протидіями буде змагати до благородного клича „у здоровому тілі — здорова душа“. Бо, на жаль, ми є свідками, що як тіло, так і душа є сьогодні хворі. Нехай отже Наше Життя стане лікарем хворих, як млоді, так і... старших.

Роман Криштальський

У 20-ЛІТТЯ СМЕРТИ

Цього року минає 20 років від смерти нашого визначного композитора Михайла Гайворонського. Широка його популярність опирається на стрілецьких піснях, що їх він komponував і які прийнялися в широких кругах любителів української пісні. Однак Гайворонський не обмежувався самим тільки komponуванням. Змалку виявив він незвичайний талант не лиш знаменитого диригента, а й організатора. Ці таланти використовував він ціле своє життя, працюючи чи то поміж учительством перед 1914 р., чи поміж стрілецтвом під час вивольних змагань, чи з млодію, з хорами та оркестрами американських громад, куди Гайворонський переїхав у 1923 р.

Свою формальну музичну освіту Гайворонський одержав у Музичному Інституті ім. Лисенка у Львові та в Колумбійському Університеті в Нью Йорку. Хоч знані найбільше його пісні зі стрілецькою тематикою, не можемо поминути інших композицій М. Гайворонського. З-під його пера вийшла музика для кількох дитячих п'єс, для п'єси Гоголя „Вій“, драми Л. Старицької-Черняхівської „Гетьман Дорошенко“, комедії під текст Курдидика „Залізна Острога“. На творчість композитора великий вплив мала церковна музика. Замолоду він співав у церковних хорах і диригував ними. В Америці написав Службу Божу для мішаного хору, в якій намагався очистити українську церковну музику від московських впливів.

У такій короткій згадці, як ця, годі навіть заторкнути всі ділянки життя й творчості Михайла Гайворонського. Для нас він особливо пам'ятний тим, що скомпонував музику до Гімну СУА, який уперше відспівано на Конвенції у Філадельфії в 1937 році. Так довго, як буде лунати українська пісня денебудь у світі, так довго ім'я Михайла Гайворонського житиме в пам'яті народу. М. О.

КНИЖКА ОЛЕНИ СТЕПАНІВ

93 Відділ СУА в Гартфорді, Конн., що має за патронку Олену Степанів, перевидав книжку її пера. Це маленький томик її спогадів, що появився в 1930 р. заходами кооп. „Червона Калина“ у Львові. Тут авторка передає власні переживання і думки з років 1912-14 і тому назвала цю книжечку „Напередодні великих подій“. Книжечка ілюстрована.

На актуальні теми

Ні, і ще раз ні!

До питання, чи новоодружені діти повинні мешкати з батьками, що їй порушено в ч. 9 Н. Ж., хочу сказати кілька слів. Частіше ставиться питання, чи батьки, або радше одне з батьків повинні жити разом із одруженими дітьми, а я відповідаю категорично — ні! Практика виказує, що в більшості випадків це допроваджує до конфліктів, а не раз навіть до розбиття молодого подружжя. Якщо є позитивні випадки, то вони є винятками, що potwierджують правило.

На мою думку перші роки подружжя є найтрудніші, бо з романтики нареченства переступається до реального життя, а воно далеке від ідеалу. Двоє людей, що спряглися тягнути цей життєвий віз, мусять перейти багато випробувань, щоб його дружньо потягнути. Атмосфера майбутньої родини, цього родинного гнізда, де виростатимуть діти, власне твориться в цьому часі. Молодята мусять самі собі розв'язати всі розбіжності, а треті особи, як слухно зауважила авторка статті „Ще одна родинна проблема“, можуть тільки пошкодити.

Дальше — дві господині різного покоління в хаті — це нова проблема. Тут є дуже трудне пристосування способів і метод. Так само — в хаті батьків нова людина, зять чи невістка, будуть себе почувати чужими і вважати, що батьки творять із своєю дитиною спілку проти нього чи неї. Також може загостритися ситуація, коли зять чи невістка будуть занадто наголошувати своє право до жінки чи чоловіка в протиставленні до батьків.

Я вважаю, що легше і безпечніше жити з дітьми, коли вони вже устализували своє подружнє життя. Тоді прихід одного чи обох батьків у молоді сім'ю (а це часто діється через хворобу чи немічність) так не заважає на їх співжитті. Однак треба пам'ятати, що двоє старших людей — це самостійна родина, що має свої навички, які для молодих у спільному домі можуть бути нестерпні, як також спосіб життя молодих може бути нещастям для батьків.

У випадку „передбачливої матері“, що є незалежна, я порадила б, щоб допомогти дочці закінчити студії — прийняти молодят на певно означений час із тим, що нічого в господарстві не змінюється. Молоді повинні це зрозуміти, що вони є в батьків тимчасово і мусять до всього достосуватися. Все залежить від зятя, як він такий стан прийме.

Та найкращою розв'язкою цієї проблеми є — жити близько себе і взаємно собі допомагати. Це є певною запорукою того, що подружнє життя молодят налагодиться, а батьки будуть милими й побажаними гостями в їх щоденному житті.

С в е к р у х а

ІЗ ПРАЦІ МУЗЕЙНОГО КОМІТЕТУ

Нарада Музейного Комітету, що відбулася 8. жовтня ц. р., в Українському Інституті Америки, виявила інтенсивну роботу кожної ділянки.

Конкурс на обрядову сценічну картину

Конкурс на Обрядову Сценку, проголошений заходами Союзу Українок Америки в січні 1968 р., дав у висліді 7 творів.

Жюрі Конкурсу в складі — Таїса Богданська, д-р Софія Карпінська і Лідія Крушельницька переглянули надіслані твори і ствердили, що в основному учасниці Конкурсу не зрозуміли його спрямування. Метою Конкурсу було досягнути обрядові сценічні картини, що подали б на сцені точний перебіг якоїсь обрядової дії. А в більшості надіслані твори мають патріотичний або розваговий характер і як такі можуть бути використані в культ.-освітній роботі Відділів СУА.

У висліді постановлено:

Першої нагороди з вище поданих причин не признається нікому.

Другу нагороду поділено на дві. З того першу признано за твір „Святий Вечір“, інсценізацію, якої авторкою виявилась по відкритті коверти Віра Смерека з Брандфорду, Англія. Другу признано за твір „Сон у ніч під Івана Купала“, якого авторкою виявилась по відкритті коверти Ірина Стецишин із Шикаго.

Третю нагороду признано за твір „Різдвяна казка“, якого авторкою виявилась Емілія Кулик із Шикаго.

Відзначенням вирішено твір для дітей „Різдвяна казка“, якого авторкою виявилась по відкритті коверти Наталка Смолій-Герець із Ютіки.

На закінчення цієї постанови Жюрі звертається із закликом до всіх, що люблять і цінують наші обряди — вивчати їх у глибокому значенні й їх первісній красі!

ТАІСА БОГДАНСЬКА
Д-Р СОФІЯ КАРПІНСЬКА
ЛІДІЯ КРУШЕЛЬНИЦЬКА

На виховні теми

Редагує Вих. Комісія СУА

НАШІ ТРАДИЦІЇ

Різдвяні звичаї: хто їх не знає, хто не переживав їх чару? Здавалося б, що мало є тривалішого у нашому житті, так повному змін. Однак приходиться подекуди боронити рацію існування і цих звичаїв. Чуємо закиди, що в індустріяльним, матеріялістичним суспільстві ми лиш осмішуємо себе, придержуючись „перестарілих пересудів“, що при тутешньому темпі життя не можна „собі дозволити“ на страту часу, врешті, що ми робимо кривду нашим дітям, спутуючи їх „пережитками минулого“. Може і справді мають вони рацію? Може і справді повинні ми залишити своїм дітям волю приймати свій власний „стиль життя“, а не накидати їм нашого?

Біда в тому, що, поперше, ніхто не живе у порожнечі, а подруге, кожна людина від маленького потребує обрядовості. Якщо ця потреба не знайде задоволення в домашній атмосфері, дитина буде шукати її поза хатою, поза своєю громадою, а таки десь буде мусіти його знайти. На наших очах відбувається наявний доказ цієї істини: негритянська меншина в ЗСА домагається права громадянства для свого способу життя, для своїх традицій, для своєї обрядовості. Хоч який сильний був натиск оточення протягом століть позбавити цю меншину її ж власної культури — негритянська молодь сьогодні шукає коріння свого я, відкидаючи усякі підмінки „американського стилю життя“.

Ми цей корінь маємо. Маємо також можливість дозволити нашим дітям відчутти його, його силу, його життєдіяльність. Від нас вимагається тільки так мало: пережити шераз містерію Свят-Вечора, містерію єднання духом цього роду — живих і мертвих, містерію єднання зі силами природи, зі вселеною, з її Творцем. Хіба ж можна відмовити цього собі і своїм дітям?

МЗО

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

Розмова з мамою

Дозвольте, що звертаюся до Вас у справі, що мене дуже вразила, а то й заболіла. Будучи на одній шкільній імпрезі: побачила я дітей, зодягнених начебто в народні строї, які були такі нестилеві, а то карикатурні, що не принесли слави матерям, ані користі дітям. Уважаю, що найвища пора, щоб тією справою хтось зайнявся.

Ярина С.

Це справді прикро й дивно, чому матері не мають розуміння для стилевого українського вбрання, яке дуже легко пошити.

На сторінках Нашого Життя були точні описи, поради й знімки, як повинні виглядати строї для дітей. Та й у кожному нашому більшому осередку знайдеться хтось, що розуміється на народньому вбранні і радо служитиме вказівками.

Дитячі строї не вимагають багато вишивки, але вона таки повинна бути. Її не можна заступати кольоровими бортами, які виглядають штучно й грубо. Квітчаста спідничка, легкий фартушечок та скромний вінок або стяжка на голову — це все, з чого складається стрій малої дівчинки.

На мою думку, про це повинні перш за все подбати жіночі організації, наші Світлички, школи та молодечі організації. В них повинні бути фахівці, відповідальні за ділянку народнього вбрання, які звертали б увагу на всі неправильності й служили б порадами матерям. Нам треба змагати до того, щоб діти теж це розуміли. Вони повинні знати, що наше народне вбрання одне з найкращих, що ним треба гордитися і тому воно мусить бути зразково виконане. З другого боку нашим дітям доводиться виступати перед чужинцями і тут ми повинні показати себе якнайкраще. Часто в американській пресі можна побачити світліни з виступів чи делегацій, де беруть участь діти і то, на жаль, не все в добрих строях.

Цією дорогою ми ще раз звертаємось до матерів і виховників, щоб вони цій справі присвятили якнайбільше уваги. Надходить День св. Миколая та Різдво Христове. Подумаймо, чи

не краще подарувати нашим дітям стилевий стрій, а до того українську книжечку і складанку. Починаймо змалку, не занедбуймо нічого, щоб влити в їхні серденька святий вогонь любови до свого народу. А коли хтось хоче поінформуватись про український народній стрій із Полтавщини, поручаємо йому книжечку Катерини Антонович „Український народній одяг“, ціна 1.50 дол. Можна замовляти через нашу Централю.

Роксоляна

ГРА „ПТАШКИ І КІТ“

Діти „пташки“ стоять у великому колі. Посередині кола на стільчику сидить „кіт“ і вдає що спить. Усі співають:

Білий котик спить на лаві
Серед нашого двора.
Прилетіли пташенята
Та як крикнуть раптом — кра!

Діти, взявшись за руки і ступаючи дрібним, повільним, ритмічним кроком уперед, разом з учителькою звужують коло, зупиняються пліч-о-пліч. Тоді разом проказують „кра!“ Кіт прокидається і кричить „няв!“ Діти „пташки“ тікають у різні сторони, кіт їх ловить. Зловленими вважати тих, до кого торкнувся кіт. Визначити нову дитину „котом“ і гра повторюється. Кіт не відкриває очей, поки не почує слово „кра“.

Надворі гру можна проводити в той спосіб: на боці площі за лінією стоять діти „пташки“, а з другого боку — кіт. Він ловить дітей до визначеної лінії.

Гру можна використати на те, щоб навчити дітей назви пташок і комах. Наприклад: „Прилетіли горобці, раптом зацвірінькали... цвірінь, цвірінь“ або „Прилетіли мухи, раптом задзижчали... ж-ж-ж-ж“, чи „Прилетіли солов'ї, голосно висвистують... фю-фю-фю“.

Нова складанка

вирібні ОСВІТА

Українська азбука

Ціна 2.50 дол.

При допомозі складанки-іграшки діти пізнають українську азбуку

Замовляйте:

OSVITA

947 Meetinghouse Rd.

Rydal, Pa. 19046

У полоні стихії

Ювілей І. П. Котляревського пригадав нам одну невмірущу постань нашого сценічного репертуару. Не маю тут на думці „сердешної“ Наталки Полтавки, а приходиться на думку неменш „сердешна“ її мати, вдова Терпелиха. Ота журлива стара жінка, що побивається за долю своєї дитини. Її тепер так гарно відтворила на сцені Оперного Ансамблю — співачка Ганна Ширей. Тому й шукаємо нагоди до зустрічі і розмови з нею.

Могутнє меццо сопрано Ганни Ширей має за собою довгий музичний шлях. Замилування до співу рано прокинулось у талановитій дівчині. В рідному місті Ромнах на Полтавщині скоро звернули увагу на її добрий голос і музичне відчуття. У місцевому театрі трапилась нагода грати хлопців і для цього запросили її, підлітка. А 16-літньою вона вже співала роллю няньки в опереті „Вій“ М. Кропивницького та циганку в „Сорочинському ярмарку“. З юних літ співала як солістка у церковних хорах.

Управа Музично-Драматичного Театру в Ромнах визнала за потрібне дати молодій силі музичну освіту. Вона вчилась у місцевій музичній школі 5 років, а в 1928 р. переїхала до Києва. Тут мала продовжувати свою освіту в Інституті ім. М. Лисенка. Та доля постелила молодій Ганнусі інший шлях. Саме тоді відбувався конкурс на прийом співаків до заслуженої Капелі „Думка“, що працювала під керівництвом незрівняного знавця хорового співу Нестора Городовенка. Молоду співачку зразу ж прийняли туди. Разом із Капелею вона відбула цілий ряд виступів та багато подорожувала. У Капелі вона була до 1937 р., а тоді перейшла до Київської Фільгармонії, де тоді творився ансамбль пісні й танцю. Ним керували окрім Нестора Городовенка також Павло Вірський й Ілля Вілінський. Цей ансамбль проіснував аж до вибуху війни.

Запитуємо, що саме спонукало молоду співачку, якій всміхалася

сценічна кар'єра, вибрати співочу естраду.

— Мабуть велика любов до української пісні. Музична школа дала мені фахову освіту і я вдячна моїм професорам за те. Та справжнє зрозуміння української пісні я дістала щойно під орудою Нестора Городовенка. Подати пісню так, щоб вона засяяла всіма барвами і дійшла до слухача — це він мене навчив. І в цьому знаходжу найбільше вдоволення.

— Та не можу сказати, щоб я відкреклася сцени. Я належу до

Українського Оперного Ансамблю у Нью Йорку і там з замилюванням виконувала співочі ролі. Оце недавно ви згадали про ролі Терпелихи на початку нашої розмови.

Та між вибухом війни, а цим ювілейним виступом лежить шмат довгого часу. Бурхливі роки війни і мандрівки, що їх кожен із нас по-своєму пережив. А Ганна Ширей і в тому часі була вірна своїй музі. Переглядаємо дбайливо оправлені альбоми світлин, програмок і газетних вирізок.

Ось бачимо її у Львові в 1943

Ганна Ширей у ролі матері, а Іван Гош у ролі Андрія в опері М. Аркаса „Катерина“

Singers Hanna Shyre and Ivan Hosh performing in the opera “Kateryna” by M. Arkas

р., де з рамени Концертного Бюро виїздить із концертами української пісні в різних містах. Потім співає в ансамблі для воєнків Укр. Дивізії, а згодом дає концерти в різних таборах. Укр. громада табору в Етлінгені вшанувала її чудовою грамотою за мистецьку працю та попросила перед виїздом за океан.

А тут зустріла її сувора дійсність. Чоловік її ще залишився в Європі і вона мусіла сама пробивати собі шлях через ті трудні початки. Але любов до пісні допомагала їй. Бо не тільки підносила понад щоденні турботи, але й іншим улегшувала життя. Її запрошували на концерти і національні свята, вона концертувала з хором „Дніпро“ у Клівленді (1960) чи на Фестивалі у Дітроїті (1962). І це служіння українській громаді на мистецьких вершинах закріпив поет Євген Маланик у своїй незрівняній оцінці (гл. „Київ“, 1954 р.). У рр. 1955/56 виступи на телевізії в Нью Йорку у програмах Мариновича.

А потім постав Український Оперний Ансамбль у Нью Йорку, в якому Ганна Ширей є незаступним членом. Численні виступи у „Запорожці за Дунаєм“, „Катерині“, „Чорноморцях“, „Наталці Полтавці“, „Ноктюрні“ є вислідом цієї відданої праці.

Сольове „Вірую“ й „Отче наш“ в супроводі катедрального хору церкви св. Володимира часто передаються американськими радіопередачами в Україну.

У 1965 р. Ганна Ширей надумала попрощатися з публікою і дала ряд концертів української пісні в різних містах. Вона вибрала твори таких композиторів, що живуть поза межами батьківщини. Та публіка і слухати не хотіла про якусь прощання. Концерти пройшли з повним успіхом не як прощальні, а як привіт для тих жерців нашої музики, що як і вона — трудяться для неї у чужому оточенні.

Всі ці заходи піддали співацькій гадку — закріпити свої пісні на платівках. Ще в 1955 р. вона співала першу платівку у Вашингтоні, куди увійшли „Айстри“, „Пісня степів“, „Зозуля“, „Білоруська коліскова“, „Над Прутом“ і інші. А в 1964 р. постала друга платів-

ка пісень до слів Т. Шевченка в музичному оформленні Фоменка, Січинського, Білогруда і Майбороди. Це була для неї велика радість не тільки тому, що її інтерпретація пісні залишиться й на пізніше. А й тому, що її могла післати рідним в Україні та в такий спосіб передати їм свій привіт.

Так живе і творить Ганна Ширей у Нью Йорку. У цій своїй праці має повну підтримку свого чоловіка Василя, першого цінителя і слухача кожної пісні. Василь Ширей походить із Буковини. У цьому подружжі об'єдналась співоча сила Полтавщини з музичною традицією, що така жива на Буковині.

А ми, слухачі, теж вдячні співачці за її любов і увагу до української пісні, що її вивнесла вона з Рідного Краю. **Л. Буря**

ПОДЯКА

Паням Ірині Дорошак, виховній референтці Окр. Ради СУА в Рочестері і мгр. Анастасії Смерчинській, учительці Дитячої Світлички в Рочестері, складаємо щирю подяку за їх участь у Міжокружній Виховній Конференції, що відбулась 4. жовтня ц. р. в Ньюарку, Н. Дж. Зокрема підкреслюємо, що обидві пані зреклися коштів дороги, за що їм рівнож дякуємо.

ЕКЗЕКУТИВА СУА

НАШІ ГРАДУАНТКИ

Перегляд наших градуанток подавали ми впродовж чотирьох років. До того причинювались Окружні Ради СУА, що збирали ці відомості на своєму терені. В такий спосіб наші читачки були поінформовані про те, скільки молодих жінок закінчило вищу освіту і вступало в професійне життя.

Цього року вперше нам не пощастило. Списки градуанток збрали Окр. Ради Ньюарку, Шикаго, Клівленду і Рочестеру й за це ми їм щиро вдячні. Інші Округи не прислали їх, отже подаємо тут неповний список, що лиш випадково вдалося нам зібрати. З радістю помістимо дальші вістки, коли б ще наспіли.

ОКРУГА ФІЛЯДЕЛЬФІЇ:

Люба Дольницька-Онуферко, студіювала хемію в Темпл університеті,

яку закінчила зі ступнем бакалавра у 1958 р. У тому ж університеті здала тепер магістерію із ступнем М.С. Вже кілька літ учителює, спершу в академії св. Василя Вел. у Філядельфії, а потім у середній школі в Кінг оф Прашя, Па. Мгр. Люба Онуферко є одружена і мати трьох дітей.

Лариса Залеська-Онишкевич, студіювала хемію в Технологічному Інституті Ріерсон у Торонті, яку закінчила в 1957 р. Рівночасно продовжувала музичні студії і закінчила Королівську Музичну Консерваторію там же. Пізніше записалась на славістичні студії Торонтонського університету і в 1961 р. осягнула ступінь В.А. У 1961 році одружилась з інж. Любомиром Онишкевичем і переїхала до ЗСА. Тут приступила до магістерії в Пеннсилвенійському університеті, для якої вперше дозволено взяти українську тему і в червні 1969 р. вона осягнула цей ступінь. П-ні Л. Онишкевич є активною пластовою діячкою, що спільно з іншими дала почин до влаштування табору „Стежки Культури“. Є співробітницею нашого журналу і матір'ю трьох дітей.

ОКРУГА КОННЕКТИКАТ:

Анна Духновська, студії педагогії в Сотерн Коннектикат Стейтовому Каледжі зі ступнем В.А. Почала вчителювати у Вест Гейвені. Є пластункою і належить до куреня „Перші Стежі“.

ОКРУГА НЬЮАРКУ:

Наталія Кононенко-Мойл, закінчила славістику в Радкліф Каледжі у 1967 році. Продовжувала студії в Гарвардському університеті для осягнення магістерії і в 1969 р. написала працю „Римовані строфи в руських билинах“. Продовжує наукову працю.

Люба Галібей, закінчила студії німецької мови в Сітон Гол університеті в 1954 р. зі ступнем В.А. В 1969 р. осягнула магістерію в Джерзі Сіті Стейтовому Каледжі на підставі праці „Вплив знання і вживання української мови на поступи в науці шкільних дітей“. П-ні Галібей є матір'ю двох дорастаючих дітей.

ВІТАЄМО З ЮВІЛЕЄМ

Пересилаю найщиріші побажання з нагоди 25-ліття Нашого Життя і багато успіху на дальшому шляху та складаю 10 дл. на пресовий фонд

Марія Демидчук, Бруклін

НАШІ СВІТЛИЧКИ

Б.Д.

Редагує Виховна Референтура СУА

Різдво в Дитячій Світличці

Переживання, враження і спогади дитинства промінням ясного світла гріють людину в її пізнішому житті. Тому батьки повинні старатися, щоб дитинство їх дітей переходило в погідній атмосфері, залишаючи приємні спогади. Спогади приємно переведених святкувань, спільних родинних переживань. Наш чудовий обряд та пов'язана з ним вікова традиція Різдва, Воскресення Христового, чи гостини св. Миколая, це ті моменти, що в'яжуть родину в одне, рідне.

Дитяча Світличка це помічниця батьків у вихованні дитини під оглядом релігійним і національним. Засади, ідеали — все, що вирощує повноцілу людину, повинно бути плекане в школі і вдома. Тоді виховання буде мати зв'язок і наслідки.

Надходить Різдво Ісуса Христа — Сина Божого. Його відсвяткування повинно знайти місце в програмі Світлички. Велику правду про прихід Бога-Творця на землю слід передати й закріпити в дитячих серцях. Бог, що створив для нас все, що ми бачимо й не бачимо, прийшов на світ маленькою дитинкою в убогих яслах на сіні. Приніс великий дар — любов і мир — для тих, що Його дітьми хочуть бути. Для тих, що є добрі, других люблять, та їм допомагають. Він Сам навчив нас молитви „Отче Наш“, якою ми починаємо день, всі наші зайняття, просячи Бога ласки, та кінчаємо день, дякуючи за все, що нам Бог дав, бо ми Його діти. — Він — наш Отець.

Правду приходу на світ Спасителя, передаючи дітям слід пов'язати з нашими чудовими різдвяними звичаями, що чарують своєю символікою. Свята Вечеря з кутею, що походить із золотих ланів України, запалення свічки, що єднає всіх в одне (живих і мертвих), спільна коляда на славу Новонародженого Дитяти „Бог Предвіч-

ний“, спільне вбирання ялинки з зіркою що мудрецам дорогу вказала, та прибрання вертепу — все те, роблене з приготованих наперед матеріалів, в'яже дітей не тільки у спільній дружбі, але й переживаннях, що золоту ниткою будуть їх в'язати впродовж цілого життя.

О. К.

ДІЯЛОГ ПРО СВІТЛИЧКУ

Питання: Що є кінцеве для успішного розвитку Дитячих Світличок?

Відповідь: Діти!!!! Нічого не варта найкраще приміщення, наймодерніше устаткування, багато методичних посібників, якщо немає дітей, що з того користали б. Нічого не вдіє найкраще кваліфікована вчителька, якщо немає дітей, що їм могла би передати своє знання. Отже діти й безліч разів діти є кінцеві для наших Світличок.

Питання: Де взяти дітей для Дитячої Світлички?

Відповідь: В українській матері. Дитина сама не прийде до Світлички, вона радше перебувала б дома в товарстві матері. У Світличці дитинка перший раз у своєму житті зустрічається з певними формами суспільної поведінки й то її лякає. Мама знову ж у свій питомий, повний материнської любови, спосіб зуміє дитину відповідно до того підготувати й наставити до участі в Світличці. Вона провадить її туди і допоможе в тому, щоб Світличка стала для її дитини місцем, де вона буде почувати себе щасливою разом з її ровесниками.

Питання: Як переконати українську матір, щоб хотіла потрудитися для

Виховним Референткам, членам Виховної Комісії СУА, та Вчителькам у Дитячих Світличках СУА — щирий привіт із Різдвом Христовим і щирі побажання успіхів у праці — переслала

своєї дитини і припровадила її до Світлички?

Відповідь: Особисто її відвідати, розказати, які користі буде мати її дитина, якщо буде ходити до Світлички. Там вона навчиться жити і бавитися в гурті (бо ж немає життя одним), там вона почує про Бога, про своїх рідних і про Україну. Там вона збагатить свою рідну українську мову, бо вживатиме її не тільки в розмові з ровесниками, але буде теж виголошувати віршички й співати пісні. Там, правда, у мініатюрнім виді, буде пізнавати наші рідні звичаї. Там у гурті з другими буде продовжуватися формування її української душі, яке має свій початок удома.

Треба теж відомити українську матір, що її дитина — це не тільки її, але, що вона є також дитиною української спільноти. Вже в ранньому дитинстві треба заправляти дитину до життя серед української спільноти, щоб колись могла себе почувати її дійсним членом. Ця справа починається саме в українській Світличці.

А. Смеречинська

ВІДВІДИНИ ДИТЯЧИХ СВІТЛИЧОК

П-ні Олена Климишин, вих. референтка Гол. Управи, мала нагоду знов відвідати Світлички СУА. Дня 11-го жовтня 1969 р. вона прибула до Асторії, Н. Й., де постала Світличка заходами 1 Відділу СУА в 1967 р.

Світличку провадила перші два роки п-ні Наталя Хоманчук, а тепер п-ні Марія Михайлів. Світличка розміщена в парохіяльному будинку, має своє власне устаткування і бібліотеку. Користується складанками виробні „Освіта“.

Того ж дня вдалось п-ні О. Климишин відвідати також новозасновану Світличку в Озон Парку. Вона постала заходами 1 Відділу СУА й її провадить також п-ні Марія Михайлів. Дітей тут значно менше, бо праця щойно в початках. Програма та сама, що в Асторії.

А. Смеречинська

ОЛЕНА КЛИМИШИН
Виховна Референтка Головної Управи СУА

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Марія Дейко — визначний педагог

Весною ц. р. відійшла від нас у Австралії сл. п. **Марія Дейко**, що до останніх днів свого життя не кидала праці для української шкільної дітвори. Замолоду одержала вона освіту педагога-методиста та досконале знання французької мови. Це їй допомогло їй удержатись на праці в Харкові, по мимо того, що і вона і її пок. чоловік, Матвій, були активними в укр. русі в роках революції. Працюючи деканом французького факультету у Інституті Чужоземних Мов здобула признання професорів своєю працею над покращанням методів вивчення мов.

Вийшовши на еміграцію, поселилась вона з сином у Австралії, і тут зразу взялась до праці, організуючи українські школи. Як досвідчений методист, покійна відчувала недоліки, що проявляються у загально вживаних підручниках української мови. На цю тему вона писала до наших мовознавців, а врешті сама взялась за виготовлення серії читанок, яка підходила б з методичного боку до української мови, як другої по вжитку. Було їй тоді 74 р. і працювала покійна над останнім „Про що тирса шелестіла“ ще тоді, коли смертна недуга поклатала її востанне в ліжко. Із підручників появились „Волошки“, „Євшан-Зілля“, „Рідний край“. Залишила у друку „Рідне слово“ і „Буквар“ та „Про що тирса шелестіла“ в рукописі. Серію її підручників прийняло вчительство дуже прихильно. Дехто твердить, що ці підручники будуть в українських школах так довго, як довго будуть існувати українські школи на еміграції.

Любов Зофійовська

Вже проминуло кілька місяців часу від смерті української вченої що знайшла свій захист на американській землі. Дня 20. квітня ц. р. померла **Любов Данилівна Зофійовська**, ботанік, доцент Київського університету.

Майже все її доросле життя було пов'язане з Києвом. Там вона

закінчила в 1930 природничі студії і стала працювати, як науковий співробітник Інституту Ботаніки УАН. У 1933 р. стала доцентом Київського університету та провадила дослідну працю в Інституті Біології. Праці Л. Д. Зофійовської друкувались в Наук. Записках Київського Університету і Доповідах Академії Наук.

Наприкінці війни вона подалась у велику мандрівку і в 1951 р. прибула до ЗСА. Тут вона провадила дослідну роботу в університетах Пеннсилвенії, Шикаго і Фордгаму в Нью Йорку. Виступала з доповідями на засіданнях Природничої Секції НТШ і американських наукових з'їздах. Короткі біографічні дані про цю нашу вчену вмістив довідник про вчених Америки *American Men of Science*.

Любов Данилівна жила самотно, бо чоловік її помер у Нью Йорку кілька літ тому. В останньому часі підтримував її гурт приятелів, що й провів її в останню дорогу.

З нею відійшла видатна постать української науки, одна з перших жінок-дослідників, яка в інших умовах мала б великі досяги і значення.

Ред. Колегія Нашого Життя

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжі могили бл. п. о. прот. Володимира Левицького, брата нашої членки проф. Леонтини Боднарук і бл. п. Олени Лужняк, матері нашої б. членки п-ні Слави Скасків із Вашингтону складаємо 5 дол. на пресовий фонд і 5 дол. на журнал для бабусі, а родині висловлюємо наше щире співчуття

Управа 63 Відділу СУА
ім. Софії Русової в Дітройті

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Софії Мушкевич, матері нашої членки п-ні Мирослави Вишиваної, складаємо 10 дол. на Фонд П'ятсот

Управа 64 Відділу СУА
в Нью Йорку

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. д-ра Романа Кузіва, чоловіка нашої членки п-ні Марії Кузів, складаємо 10 дол. на Фонд П'ятсот

Управа 64 Відділу СУА
в Нью Йорку

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Лідії Олейко, дочки п-ні Олени

Назар, членки нашого Відділу, складаємо 10 дол. на фонд ім. княгині Ольги, а горем прибитій матері висловлюємо наше найщиріше співчуття

Управа 82 Відділу СУА
Бронкс, Н. Й.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. д-ра Володимира Білозора, батька нашої членки Олени Цегельської, складаємо 5 дол. на Военних Інвалідів

91 Відділ СУА ім. О. Кислевської
Бетлегем, Па.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Олени Залізник, голови СФУЖО, складаю 10 дол. на Фонд ім. княгині Ольги

Наталія Чапленко, Бруклін

В ПАМ'ЯТЬ моєї приятельки бл. п. Євгенії Ференцевич складаю 5 дол. на передплату для бабусі.

Марія Фіглюс, Денвер

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Євгенії Ференцевич складаємо 5 дол. на передплату для бабусі

Оксана і Михайло Салдит
Бофало

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Євгенії Ференцевич складають 10 дол. на ОПДЛ

Михайлина і Ярослав Величко
Сиракюзі

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. д-ра Володимира Білозора, нашого довголітнього лікаря і приятеля нашої родини, складаємо 15 дол. на дар Українському Военному Інвалідові

Ярослава Кобрин
Софія Мельник
Роман Мельник

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Софії з Мануляків Прасіцької складаємо 10 дол. на Музейний Фонд СУА

Володимир і Олена Шиприкевичі
Філядельфія

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Анни Юги, почесної членки 27 Відділу СУА, складаю 5 дол. на пресовий фонд Нашого Життя

Стефанія Голуб'як
Піттсбург

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу дорожньої бабусі бл. п. Климентини Бородайко складає 10 дол. на Фонд Матин Дитина

д-р Ірина Крамарчук з роудиною
Нью Йорк, Н. Й.

Вісті з Централі

Різдвяний час сповняє нас чаром радості з приводу цього великого святкування. Наші обряди Різдвяного циклу різноманітні й багаті і тому стараємось їх пізнати і зберегти. Душевна обнова, що її дає нам це велике свято — теж скріплює нас на труди наступного року. Тому зі згуртуванням приступаємо до святкування — наперед у родині, а потім у громаді.

Кампанія приєднання членства, що проводилась у листопаді і грудні, ц. р. наближується до закінчення. Кожна Окружна Рада провела її, застосовуючи в цілості або частинно плян, надісланий із Централі. В чергових числах уже зможемо поінформувати членство про вислід цих заходів.

Фонд ім. кн. Ольги постав при Централі для уфундування Конкурсу на ікону цієї нашої святої. Прохаємо пам'ятати про те при ухвалях пожертв на Ваших Річних Зборах! Цей Конкурс вимагатиме поважних фондів для виплати нагород і репродукції ікони. Це буде найкращим відзначенням роковин нашої великої книгині.

У кожному **Двомісячнику Української Дитячої Книжки** ми брали участь. То ж і тепер повинні ми в грудні підтримати цю акцію ОП-ДЛ, включаючи дитячі книжечки в наші Різдвяні подарунки і розпродуючи дитячу книжку. Книжечка — це важливий збереженні української мови в засіб для дітей.

У підготові до Річних Зборів Вашого Відділу радимо найперше впорядкувати справу оплат до **Централі**. Більшість Відділів вже зробила це впродовж 1969 р., але якась частина залишила це на останок. Чи не краще передати справи Відділу новій Управі без заборгувань?

Екзекутива СУА

ПРИВІТАННЯ ДЛЯ ВОЯКІВ

Наші Відділи й цього року подбали про наших хлопців у В'єтнамі, послаючи їм Різдвяні привітання. Окружна Рада СУА в Нью Йорку звернулася із закликом до батьків, щоб подавали їй відомі їм адреси.

Із Х. Конгресу УККА

Наша преса переповнена звідоленнями з Х. Конгресу Українського Конгресового Комітету Америки. Це була помітна подія в нашому громадському житті, що залишила по собі багато суперечливих міркувань. Хоч число делегатів не зменшилось у порівнянні з попереднім Конгресом, проте бракувало їм оживлення й руху, що були притаманні попередньому Конгресові. Зате відрадним явищем була привязність студентської молоді, яка завзято добивалась участі в проводі УККА.

Участь жіноцтва змаліла в порівнянні з попереднім Конгресом. Це можна вважати послабленням зацікавлення нашим громадським життям. І хоч це явище загальне, проте нам треба над ним поважно застановитись. Послаблення уваги для громадського життя тягне за собою і байдужість до справ нашої власної організації.

Наше представництво на Х. Конгресі УККА обіймало:

Централа СУА: Олена Лотоцька, почесна голова, Стефанія Пушкар, голова, Лідія Бурачинська й Анастасія Вокер, заступниці, Осипа Грабовенська, секретарка, і референтки — Іванна Рожанковська, програмова, Ірина Пеленська, пресова, Олена Кли-

НОВА ОКРУЖНА РАДА

Вже довгий час відчувалася потреба створення нової Окружної Ради на півн. Сході. У стейті Коннектикат постали і працюють три Відділи — 66 у Нью Гейвені (п-ні Р. Яхницька, голова), 73 у Бріджпорті (п-ні О. Папроцька, голова), 93 у Гартфорді (п-ні І. Скочдополь, голова). А в сумежних стейтах існували два Відділи, що досі не належали до Окр. Рад — 25 у Поттакеті, Р. Ай. (п-ні Т. Децик, голова) і 79 у Бостоні (п-ні С. Вінсор, голова).

П-ні Ірина Левицька, орг. референтка Гол. Управи, скористала з об'їздки Відділів і з початком листопада ц. р. заснувала там Окружну Раду. На її осідок вибрано тепер місцевість Поттакет, де проживає частина Управи. Головою Окр. Ради стала п-ні Ірина Ключас, б. голова 25 Відділу СУА. Заступницею п-ні Ірина Худолій, секретаркою п-ні Олена Тренклер, а касіркою п-ні Тетяна Смолинська. Референток напевне висунуть інші Відділи. Новостворена Окружна Рада підготовляє тепер Окружний З'їзд.

мишин, виховна, Ірина Падох, статута.

Окружні Ради СУА: Наталія Лопатинська з Філадельфії, Оксана Рак із Нью Йорку, Дора Рак із Ньюарку.

Відділи: Наталія Хоманчук (1 Відділ), Анна Татарів (2 Відділ.), Марія Герасимчук (3 Відділ.), Іванна Бенцаль (4 Відділ.), Михайлина Чайковська (20 Відділ.), Стефанія Карапінка (28 Відділ.), Євгенія Дубас (33 Відділ.), Ольга Ковальчук (43 Відділ.), Лідія Лемішка (59 Відділ.), д-р Іванна Ратич (65 Відділ.), Марія Костів (72 Відділ.). Окрім того були ще Союзнянки, виделеговані іншими установами.

У проводі Х. Конгресу було жіноцтво дуже слабо заступлене. В почесній Президії Конгресу засіла п-ні Олена Лотоцька, як голова СФУЖО й це місце їй з уряду належалося. Іншої видатної жінки не вшановано. Також між місто головами президії не знайшлося місця для представниці жіноцтва, а наділили нас тільки працюючим місцем секретарки, що його зайняла і дбайливо виконувала п-ні Осипа Грабовенська.

Дві Комісії Конгресу очолювали Союзнянки. Це була — Комісія координації жіночих організацій під проводом п-ні Стефанії Пушкар і Комісія Дошкілля під проводом п-ні Ірини Пеленської. В інших Комісіях Союзнянки були членками, а саме: в Комісії Статутівій — І. Рожанковська, Комісії Внутр. Справ — А. Вокер, Комісії Зовнішніх Справ — І. Падох, Комісії Церковних Справ — Лідія Лемішка і Михайлина Чайковська, Комісії Виховної Дії — О. Климишин і д-р Іванна Ратич, Комісії Пресо-Інформаційній — Л. Бурачинська і М. Демидчук, Комісії Резолюційній — І. Падох, Комісії Верифікаційній — О. Ковальчук, Комісії Науки й Культури — Ярослав Томич.

ПОДЯКА

Щиро й сердечно дякую Управі й членкам 7 Відділу СУА в Акроні за пам'ять і привіти для мого чоловіка, що щасливо перейшов операцію і тепер вдома повертається до здоров'я. Як вислів вдячності складаю 10 дол. на пресовий фонд журналу, що його уважно читаю від першого числа до сьогодні.

Марія Антонюк
Акрон, Огайо

Приєднуємо молоде членство

Впродовж кількох минулих років Союз Українок Америки почав настирливо працювати над розбудовою дещо занедбаної ділянки, а саме — приєднання молодого і середнього віку жіноцтва до організації. Справа здається цілком легка і природна. Це мусило б іти гладко — та в практиці натрапляє на багато перешкод.

Метою мого допису є: 1. Познайомити загал членок із молодечими Відділами, інформуючи коротко про їхню працю. 2. Насвітлити деякі проблеми, зв'язані з розбудовою нашого молодого членства.

Ще заки приступлю до вище згаданої інформації, мушу зазначити, що багато Союзянок не погоджується з назвою „молодечих“ Відділів. Нарікають, що це неправдиве, що такого

СТРІЙ КНЯГИНИ ОЛЬГИ

У програмі наших святкувань у честь княгині Ольги багато Відділів використало сценку Маргарити Пилипчук „Помста княгині Ольги“, що її подекуди перезвали на „Сповідь княгині Ольги“. У зв'язку з тим дехто звертався до Централі за вказівками щодо пошиття відповідного строю.

Бажаючи вдоволити зацікавлених і знайти стилеву розв'язку, Екзекутива СУА постановила пошити такий стрій. Після докладного обговорення спинились ми на картині мистця Василя Дядилюка „Свята Ольга“, як на нашому першовзорі. Виконання строю перебрала на себе п-ні Михайлина Чайковська з Філядельфії при співпраці своєї дочки п-ні Лесі Яцкевич. І справді — в дуже короткому часі (два дні!) стрій був готовий! Вперше був виведений на Святі кн. Ольги Окр. Ради СУА в Шикаго 15. листопада ц. р., де знайшов належне призначення публіки.

ПОДЯКА

Оцим складаємо ширю нашу подяку нашій дорогій „бабці“ п-ні Михайлині Чайковській у Філядельфії й її дочці п-ні Лесі Яцкевич за безкорисне виготовлення строю княгині Ольги на підставі картини В. Дядилюка „Свята Ольга“. Бездоганне виконання, дібрання матеріалу і кольорів зробили з цього проекту чудовий сценічний стрій. Охота і жертвенність пань є прикладом, як можна послужити своїй організації.

ЕКЗЕКУТИВА СУА

поділу взагалі непотрібно, бо туди належать і жінки середнього віку. Та, на мою думку, це справа не суттєва! Вона докладно була з'ясована у моїй доповіді на Конвенції й опісля в Н. Ж. ч. 9, 1968 р.

За останні кілька років — тільки тому, що зав'язалося кілька справді молоденьких Відділів (нижче 30 років) — ті мішані молоді Відділи мусять дещо „посунутись“ в окресленні чи назві. Зрештою наші всі Відділи є числами в картотеці і прикметник „молодечі“ — це тільки клич або засіб. Програма СУА є така многогранна, що треба тільки охочих до праці, а поле для попису знайдеться для кожного.

Найбільший мінус нашої організаційної структури лежить в іншому місці, а саме в недостатці жінок середнього віку, які повинні б нести на своїх плечах організаційну і виховну ділянку. Що з ними сталося? Ось тема для дослідів і дискусії!

Та вертаймося до молодечих Відділів і їхньої праці.

ОКР. РАДА СУА В ШИКАГО:

29 Відділ СУА провадить всесторонню програму, звертаючи головну увагу на виховну ділянку. Заснував Дитячу Світличку, провадить передшкілья Рідної Школи.

101 Відділ СУА — заснований у 1968 р. перед Конвенцією молодими жінками й дівчатами, з яких деякі докінчують свої студії. Своєю діяльність почали Хрестинами Відділу і влаштували виставку картин 6 мисткинь у Шикаго.

ОКР. РАДА СУА В КЛІВЛЕНДІ:

12 Відділ ім. Олени Пчілки загалом цікавиться народнім мистецтвом. Хочуть виготовити збірку ляльок із різних околиць України, наладнати зв'язки з американськими організаціями й зібрати дитячу бібліотеку. Цей Відділ

власними силами переборює важливі організаційні труднощі.

ОКР. РАДА СУА В РОЧЕСТЕРІ:

Із признанням треба зазначити, що ця Окр. Рада — одна з перших — вибрала референтку мол. Відділів. Нею є п-ні Оксана Кулик, яка цього літа закінчила студії філософії зі ступнем магістра.

46 Відділ у Рочестері має хор із 27 осіб, диригентка п-ні Оріся Костинюк. Поодинокі референтки працюють самостійно і з великою охотою. Відділ є „катализатором“ громадського життя в місті через хор, який усі запрошують. Розпродують також дитячу літературу.

97 Відділ ім. Марусі Бек у Бофало. Провадить Дитячу Світличку. Членки цікавляться спортом (відбиванка, лешетарство). Живуть розкинуто, мають труднощі зійтися на означений час, однак програма сходив старанно підготована.

ОКР. РАДА СУА В ДІТРОЙТІ:

Ця Окр. Рада також вибрала референтку мол. Відділів, а нею стала п-ні Леся Липецька.

81 Під-Відділ хоче незабаром оформитись у Відділ. Їхнім бажанням є, щоб повідомлення з Централі й Окр. Ради були двомовні.

96 Відділ — має 16 членок. Усі заміжні, мають вищу освіту, дуже зжиті з собою, але найголовніше, що в сходинах усі беруть участь! Як це робиться, зрадьте нам цю таємницю!

ОКР. РАДА СУА, НЬО ЙОРК:

83 Відділ, дуже активний, що (довідуємось неофіційними шляхами) не хоче вже належати до молодечих Відділів. Гарно розбудував виховну працю (курс народніх танків) та надзвичайно жертвенний, бо складає кожного року датки на різні народні цілі.

104 Відділ, заснований у травні 1969 року. Свою працю започаткував після літніх вакацій ц. р. Усі членки зна-

Молодечі Відділи СУА!

Увага!

Ви, молоді членки, об'єднані у Відділах СУА, дали доказ, що розумієте свої завдання в нашій громаді. Та багато Ваших подруг чи знайомих є ще поза межами нашої організації. Подумайте над тим, чи не можна би створити з них Молодечу Секцію поблизького Відділу або й самостійний Відділ. Прикладом своєї роботи зможете їх найкраще переконати в тому!

НАТАЛІЯ ДАНИЛЕНКО
Референтка Молодечих Відділів
Гол. Урави

ються з собою зі шкіл і молодечих організацій.

ОКР. РАДА СУА, НЮАРК:

86 Відділ складається з дуже зжитого гуртка членок. Крім звичайної діяльності займається зв'язками і любить українську літературу. Мин. року перевидав і розпродав книжку Василя Барки „Жовтий князь“.

45 Відділ в Елизабеті заснував і провадить Дитячу Світличку. Це добре зжитий гурт жінок, що головну увагу звертає на виховну працю.

18 Відділ у Пассейку, якого основні збори відбулися в травні 1969 р. Вже там членки виявили думку, що думають робити в організації: насамперед змінити „уяву“ про українців в американському світі. Вони були обурені репортажем про українське поселення в Нью Йорку, що появився в Нью Йорк Таймсі.

ОКР. РАДА СУА, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ:

90 Відділ веде різноманітну працю, а його головне зацікавлення — це вивчення українського фольклору. Гордістю Відділу є його ляльковий дитячий театр, з яким виїжджає до різних місцевостей східної Америки.

98 Відділ, заснований у 1969 році. Членки — це молоденькі жінки й дівчата, що знаються зі школи й молодечих організацій. На початок влаштували виставку нар. мистецтва в Ля Сел Каледжі і здобули дві перші нагороди. Дві членки оснували видавництво шкільних посібників „Освіта“, що видає складанки.

Наталія Даниленко
референтка мол. Відділів
Гол. Управи

НАШІ ПОБАЖАННЯ

З нагоди золотого ювілею, що його святкувала в листопаді містогорова Відділу п-ні Анна і Дмитро Чернявські, як рівнож п-во Анна і Михайло Болонні, а в жовтні 25-ліття вінчання голова Відділу п-ні Ольга й Семен Папроцькі — все членство нашого Відділу їх вітає і бажає прожити в здоров'ї багато літ!

За Управу 73 Відділу СУА:

Наталія Шуст, секретарка
Надія Фалько, касієрка
і референтки:
Ольга Сусла, культ.-освітня
Ольга Пендаківська, суп. опіки
Олександра Шуст, пресова

Управа і членки 86 Відділу СУА в Ньюарку:

Стоять зліва на право: пп. Мирося Чайківська, Люба Лапичак, Таїса Турянська, Леся Стебельська, Оля Гунчак, Оксана Стеранка, Ірина Яворська, Лариса Пенцак. — Сидять зліва до права: пп. Наталка Кляпінцак, Зірка Воронка, Марія Полянська, голова, Наталка Змий, Наталка Буняк.

Board and members of UNWLA Branch 86 in Newark, N. J.

Із Конференції СУА в Дітройті

Продовжуємо висновки й ухвали Конференції Округної Ради СУА в Дітройті, що відбулась у днях 24. і 25. травня ц. р., під гаслом „Україна в сучасному і майбутньому“. Перша частина їх появилася у ч. 8, і охоплювала думки п. н. „Пізнаймо наш ідеал України і як він здійснюється в нашій громаді“. Друга, в ч. 9, вміщувала побажання під кутом „Розбудувуймо внутрішнє життя нашої громади“. Тепер подаємо висновки й ухвали під гаслом „Удосконалюймо наші зв'язки з довоколишнім світом“.

1. Конференція стверджує, що ми не маємо в ЗСА статусу інших етнічних груп, як, напр., ірландці ним користуються. Нас оцінюють як народ із нижчою культурою. Цей стан вимагає нашого плянового і продуманого зусилля.

2. Ми повинні змагати до офіційного визнання нас як етнічної групи й старатись брати участь у всіх міжнародних конференціях, як представництво українців у вільному світі. Іншими словами — ми повинні змагати до політичного визнання нас як окремої повновартної нації, відрубної від росян.

3. Переглянути всі поважніші історичні видання, перевірюючи подані там відомості про Україну. Коли потрібно, вносити туди поправки. Особливу увагу звернути на шкільні підручники, перевірювати в них історичні дані і вимагати поправлення та перевидання їх.

4. Знайти американський загал із кращими виявами нашої культури. В тій цілі треба би:

а) Організувати серію концертів української музики, що знайомила б публику з класичною і народною музикою різних композиторів і з мистцями-виконавцями. Старатись включити таку серію до радієвих і телевізійних передач.

б) Організувати виставки українських мистців у всіх більших американських осередках.

в) Змагати до перекладів наших наукових і літературних творів на англійську й інші чужі мови.

5. Шукати і знайти контакт із масовими комунікаційними засобами (радіо, телевізія) на те, щоб ширити там нове поняття української історії й культури.

6. Включитися в політичне життя нашої країни поселення — спершу на найнижчому щаблі, пізніш змагати до вищого, а вкінці до представництва в законодавчих палатах країни. Тільки в такий спосіб здобудемо політичну силу в країні, якої ми є позбавлені тепер.

7. Беручи активну участь у громадсько-політичному житті країни нашого поселення, ми повинні вкладати в нього також наші матеріальні засоби. Підтримка нашою участю і словом не все вистає. Цей вклад допоможе затіснити нам зв'язок із тими течіями, що будуть прихильні до незалежності України.

8. Охоплювати нашою політичною програмою всі можливі ділянки, а саме — встановити представника (обсервер) при ОН, при Держ. Департаменті (з рамени не-урядових організацій) і при стейтових урядах. Здобувати там політичні контакти, що можуть принести користь нашій справі.

9. Створити Лігу Оборони України, що дбала б про наше добре ім'я в світі і поборювала б усі наклепи чи викривлення.

10. Нав'язати співпрацю не тільки з урядовими чинниками, але й із численними американськими організаціями, ІМКА, ІВКА, КІВАНІС, Міськими Комісіями Людських Взаємин, Громадським Комітетом Виховної Ради.

11. Пильно слідкувати за дією комуністичних організацій. Ділитись нашим знанням і досвідом із большевицької дійсності на те, щоб інформувати вільний світ про цю загрозу.

12. Змагати до покращання цього світу не тільки для себе самих, а й для інших, що покривдені. Маніфестувати себе, як борці за свободу в різних напрямках.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Прогулянка до Стенфорду

Окружна Рада СУА в Нью Йорку відбула дня 21. вересня ц. р. прогулянку до Стенфорду в цілі відвідин Музею, що існує там вже від 1935 р. Автобус прибув уранці на місце якраз на початок Богослужби, яку відслужив сам Владика Кир Йосиф. Після

АКЦІЯ ДОПОМОГИ БАБУСІ

Наша Акція Допомоги Бабусі триває вже 11 років. Упродовж того часу уділяємо постійну скромну підтримку старшим самотнім жінкам. Цю щомісячну допомогу (5 дол.) дають Відділи СУА, які стоять із своїми бабусями в постійному контакті.

Тепер маємо під опікою 32 бабусі. З того 18 проживає у Західній Німеччині, 10 поза залізною заслоною, 2 у Франції, одна в Бельгії, і одна в Півд. Америці. Маємо зголошених ще кілька, що чекають своєї черги. Для них ця скромна допомога являється дуже бажаною підтримкою.

Більшість їх отримує також наш журнал. Прохаємо наші Відділи взяти це до уваги і фундувати нові патронати бабусі або принаймні одну однорічну передплату журналу для них.

З нагоди 25-літньої праці журналу НАШЕ ЖИТТЯ — нехай Вам Бог допомагає на довгі літа!

За Управу 9 Відділу СУА
ім. княгині Ольги
в Бінгемтоні, Н. Й.:

П. Сметанюк, голова

М. Притула, секретарка

Богослуження, всі присутні, разом із Владикою, мали спільний обід, у часі якого відбулась весела програма, виконана членками Окр. Ради під проводом п-ні Зіни Раковської. На самім початку голова п-ні Оксана Рак привітала Владика теплими словами, як рівнож подякувала за Його ласкаву участь у спільному обіді. Відтак п-ні Віра Шуль, Марія Андрушків, Олена Гентіш, Марія Стефанишин і п-ні Жеребецька під проводом п-ні З. Раковської відспівали гимн СУА, а опісля кілька пісень, за що присутні нагородили їх рясними оплесками. Акомпаніювала їм п-ні Ліда Котлярчук, яка опісля відчитала вірш, написаний її батьком Впр. о. Мацелюхом із нагоди цієї прогулянки. Маленька Маруся Корженювська віддеклямувала вірш п. н. „Перед іконою Божої Матері“. Два веселі монологи впровадили присутніх у справді приємний настрій. П-ні Мирослава Савчак відчитала монолог „Політичні новинки“, а п-ні Олена Гентіш п. н. „Заснування нового Відділу СУА“. Обидві гутірки їх власного укладу.

По програмі Владика Кир Йосиф сказав коротку промову до присутніх і подякував усім паням за охоту відвідати Музей та просив на дальше пам'ятати про Музей. Під проводом проф. Василя Ленцика, присутні удались до будинку, в якому він приміщений. Там мали змогу дуже загально зацікавитись із надбаннями цієї нашої дорогої інституції, якою наш Преосвящений Владика так пильно опікується. Щоб ближче ці дорогі цінності музейні оглянути, то дві-три години замало. Проф. В. Ленчик дожив усіх старань, щоб дати деякі пояснення щодо музейної вартості деяких речей, і ми за це йому дуже вдячні. Крім Музею, присутні оглянули інші забудовання, а також шкільні класи. Такі прогулянки є справді корисні і ми повинні відбувати їх частіше.

М. Демидчук

СИРАКЮЗИ, Н. Й.

Конференція Ререфенток Сусп. Опіки

Дня 19. жовтня ц. р. п-ні Марія Когутяк, голова Окр. Ради СУА, відкрила Конференцію і привітала п-ні Марію Химинець, референтку сусп. опіки Гол. Управи СУА, та представниць Відділів, що прибули. Разом було 14 осіб. Провід наради матеріала п-ні Фаліні Войтович, референтці сусп. опіки Окр. Ради.

Першим виступом Конференції була доповідь п-ні Марії Химинець на тему „Суспільна опіка в СУА“. У ній з'ясувала вона осяги нашої організації в цій ділянці й обговорила форми новітньої сусп. опіки, що їх слід у Відділах впровадити. Наша допомога повинна буги поширена поза межі членства — на громаду. При Відділах повинні постати Гуртки Добровільної Жіночої Служби, що під проводом референтки давали б допомогу різного роду. Це є — інтервенція в урядах, у лікарня чи в шпиталі, опіка над самотніми хворими вдома, підтримка родини в різних трудних ситуаціях. Не йдеться тут про матеріальну, але більш про моральну допомогу. Особливу увагу треба звернути на старших людей. При допомозі фахівців треба зацікавитись з психікою старшої людини та обміркувати заходи, як їй допомогти. Треба златити списки старших віком та потребуючих. Велику поміч дають нашим людям Бюра Сусп. Опіки, що вже працюють у Філадельфії й Шикаго. Любов ближнього та відчуття людської неволі — це наш християнський обов'язок і ніхто краще, як жінка не зуміє виконати його.

Зчерги звідомлення з сусп. опіки в Окрузі зложила п-ні Фаліна Войтович. Усі Відділи мають референток сусп. опіки (окрім двох молодечих). Упродовж довгих літ Відділи давали моральну і матеріальну допомогу потребуючим. Чотири Відділи мають під своєю опікою „бабусю“. Про старших людей у захисті в Дорнштадті постійно дбає 57 Відділ у Ютиці. Всі Відділи дбають про вояків у В'єтнамі, вітаючи їх Різдвяними й Великодніми картками і малими подарунками. Також висилають одягові пакки українським родинам у Німеччині, Австрії, Польщі й Бразилії. Це була б зовнішня сусп. опіка. На відтинку внутрішньої сусп. опіки, то референтки всіх Відділів дбають про хворих членок, відвідуючи їх у часі недуги. 57 Відділ СУА уже поширив цю опіку на стар-

ших у громаді, та хворих у психіатричній лікарні, а 68 Відділ США дбає про наших людей в американських Домах для Старших. Референтки 47 і 68 Відділів виконують уже інтервенції в урядах, у лікаря чи в шпиталі. Найстарший 6 Відділ допомагає своїм членкам, піклується ними в випадку хвороби, справляє для них поминки й похорон. Наймолодший 99 Відділ у Вотервліті піклується родиною своїх хворих членок.

Розпочалась оживлена дискусія, в якій забрали голос усі присутні. Всі погодились у тому, що наше членство ще не підготоване до того, щоб брати на себе обов'язок допомоги цілій громаді. Досі наша допомога не виходила поза наше членство. Обняти суспільною опікою цілу громаду — нелегка справа, бо наші членки перевантажені заробітковою і домашньою працею. Однак треба змагати до того і притягати до співпраці інші організації.

Дальшою точкою було звітлення п-ні Марії Когутяк про Фонд Наглої Допомоги. Акція, заряджена 15. серпня, розвинулась напричуд добре. Відділи розібрали поміж собою 20 збіркових лист і надіслали дотепер суму 739.12 дол. Її зложено при Окружній Раді, де вона послужить для спеціальних завдань.

Наприкінці обговорено плян суспільної опіки на рр. 1969-70.

1. Створити Гуртки Добровільної Допомоги при Відділах США.

2. По більших містах змагати до заснування Бюра Сусп. Опіки.

3. Провести реєстрацію потребуючих і старших осіб у наших громадах.

4. Особливу увагу приділити особам старшого віку при помочі відвідин, допомогу дістатись до церкви чи на якусь імпрезу, через інтервенцію в лікаря або в шпиталі.

5. При наших парохіях або Нар. Домах організувати Світлиці для старших осіб, де вони могли б корисно й приємно проводити час. Разом з іншими організаціями подбати про бібліотеку, газети, шахи і т. д.

6. Для ознайомлення членства з новітніми методами сусп. опіки запрошувати фахівців із доповідями.

На кінці п-ні М. Когутяк, голова Окр. Ради, подякувала всім за участь, а зокрема членкам 68 Відділу США, що допомогли провести Конференцію і подбали про гарну гостину.

**Марія Когутяк, голова
Володимира Величко, секретарка**

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Вечір польових духовників

Дня 19. жовтня 1969 р. Гурток Книголюбів, 20 Відділ США і Відд. ОбВУА спільно влаштували Вечір з нагоди появи книжки о. Івана Лебедовича „Полеві духовники Української Галицької Армії“. Цей Вечір, первісно задуманий для відзначення книжки, обернувся в ушанування наших польових духовників та священників, що були в рядах УГА.

Вечір відкрила п-ні Марія Харина, голова Гуртка Книголюбів і передала провід Вечора п-ні Володимирі Ценко, культ.-освітній референтці 20 Відділу США. Розпочалась дбайливо підготована мистецька програма. Від українського воєцтва привітав духовників д-р Володимир Галан, голова ОбВУА. Доповідь д-ра Григора Лужницького дала цікавий історичний перегляд праці військових духовників. Вона виводиться від духовників, що були при княжому й боярських дворах та благословили військо у похід. Запорізька Січ мала свою власну архимандрію, яку скасовано разом із зруйнуванням Січі в 1775 році. Потім військові духовники опікувались нашим воємом у чужих арміях і шойно у формації Укр. Січових Стрільців відновилась ця служба Богові й народові. Далше доповідник коротко схарактеризував працю і прикмети військового духовника, що відзначаються великою відвагою і відданістю.

Слідувало мистецьке читання уривків із книжки о. І. Лебедовича у виконанні Володимира Шашаровського. Черговою точкою був виступ співака Богдана Чаплинського при фортепіановому супроводі Галі Поритко. Публиці дуже подобались пісні „Молитва“ Верді, „Засумуй трембіто“ Н. Никанківського і „Поля, ви поля“ В. Барвінського. Оплесками привітали гумористичний нарис Едварда Козака про ролі польового духовника, що його відчитав Ярослав Пінот-Рудакевич. Він же закінчив мистецьку програму, відчитавши спогад про о. І. Кипріяна з книжки „Полеві духовники УГА“.

Слідувала зворушлива церемонія відзначення духовників. Її провів голова Відділу ОбВУА Микола Алексевич спільно з п-ні Марією Хариною. Це були посвячені в Римі хрестики, прикрашені пучком червоної калини та синьо-жовтою стрічкою. Ці відзначення дістали — о. сов. І. Лебедович, автор книжки і польовий духов-

ДО НАШИХ ЧИТАЧОК

Повідомляємо всіх читачок і передплатниць з УСА й Канаді, що з днем 1. січня 1970 р. передплата нашого журналу підвищена з 5 до 6 дол. річно. Всі передплати, надіслані в 1970 р. у попередній висоті, прохаємо доповнити надісланням 1 дол.

Передплата журналу до інших країн відповідно підвищена і про це оповіщено на обгортці журналу.

Адміністрація Нашого Життя

З НАГОДИ ВІНЧАННЯ першої внучки Олександри Різник, дочки Івана й Лесі Різників з Асторії, з Джемсом Додом з Англії, складає 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Євдокія Ликтей
членка 4 Відд. США, Нью Йорк

ПОДЯКА

Оцим складаємо сердечну подяку нашому відомому співакові мгр. В. Літинському за його виступ на Святій княгині Ольги дня 12. жовтня ц. р. в Ютіці. Неприйнятний гонорар у сумі 20 дол. пересилаємо на церкву св. Софії в Римі.

Управа 57 Відділу США
Ютіка, Н. Й.

ник УГА, о. д-р Ісидор Нагаєвський і о. Богдан Левицький — 1 УД УНА, о. Микола Старух — УПА, о. Іван Бігун — Карпатська Січ, о. д-р Біланич — дух. опікун полонених у Риміні та б. воєки Українських Армії — о. Ісидор Сохоцький, о. Теодосій Атаманюк, о. Станислав Дашо й о. Василь Головінський.

На кінці виголосив о. І. Лебедович заключне слово, в якому розказав про історію збирання матеріалів, видання книжки і подав відгуки на неї. П-ні Софія Герасимович, голова 20 Відділу США, подякувала виконавцям цього гарного Вечора і присутнім за участь. Заля була всцерьг заповнена людьми що теж причинилося до гарного настрою.

Успіх Вечора піднесла декорація залі яку виконав проф. Петро Андрусів. Великі декоративні рисунки символізували дію польових духовників та боротьбу наших військових.

Присутня

ОЗОН ПАРК, Н. Й.

Збірка на Фонд Мати й Дитина

Щороку в жовтні переводимо збірку під церквою на Фонд Мати й Дитина. Цього року 19. жовтня, за згодою о. пароха Мудрого, вдалось нам зібрати 76 дол. Наші добрі членки гарно попрацювали і тут треба їм, як і всім жертводавцям, зложити ширю подяку. Нехай Вам Господь сторицею винагородить!

Анна Опарик, голова

ЮТІКА, Н. Й.

Свято княгині Ольги

Дня 12. жовтня ц. р. відкрила це Свято культ.-освітня референтка 57 Відділу СУА п-ні Ярослава Томич. У своєму короткому слові накреслила постать великої княгині та її значення в історії України. Сам факт князювання жінки, зазначила вона, свідчить про високу культуру тогочасної України. Свідчить також і про те, що це була особлива індивідуальність, із великим розумом і силою духа. Роля володарки-християнки і матері була нелегка і княгиня виконувала її гідно впродовж 20 років.

У дальшій програмі були деклямації О. Олеся „Княгиня Ольга“ у виконанні п-ни Богдани Лужної і Т. Коломієць „Триптих“ у виконанні п-ні Ярослави Козій. Монтаж із життя княгині укладу Марії Герус відчитали пп. Анна Кошикар і Оленка Смик. Наш співак, ліричний тенор мгр. Володимир Літинський, при фортепіяновому супроводі п-ні Галі Гнап, виконав „Богородице Діво“, муз. Я. Барнича, „Ніч“ Чупринки, муз. Гнатишина і „Молитву“ з опери „Запорожець за Дунаєм“. Наша молоденька піяністка п-на Галя Гнап виконала з чуттям форт. сольо „Варіяції“ Мендельсона.

Привяна публіка подякувала виконавцям рясними оплесками за мистецькі виступи.

Союзянка

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Третя Виставка Творчости Молоді

У присутності батьків, мистця-графіка Якова Гніздовського, молоді, гостей і членок Відділу, була відкрита 28. вересня 1969 р. третя з черги Виставка Творчости Молоді.

Виставку влаштував 64 Відділ СУА у власній домівці. Привітала гостей і учасників голова п-ні Марія Савчак,

Із Виставки Творчости Молоді в Нью Йорку
UNWLA Branch 64 in New York City arranged a children's art show

а потім промовив до них мистець Яків Гніздовський. Вітаючи ініціативу Відділу, він підкреслив особливу потребу влаштування виставок творчости молоді, бо за його словами: „Дитяча творчість є відзеркаленням чистої й безпосередньої, ще зовнішніми впливами односторонно не спрямованої душі“.

Зрозуміння дитячої творчости у великій мірі допоможе зрозуміти не тільки складний процес зрілого мистця, але допоможе приблизитися до самої загадки мистецтва. Малюнки, рисунки, скульптурні й ручні вироби, що тут виставлені, не можна міряти ніякими мірлами. Вони живі й у них заховані всі можливості. Можемо тільки слідкувати, чи вони проб'ють коло можливостей і як так, то в який бік спрямуються.

Підкреслюючи потребу такого роду виставок, мистець радив поширити цю ідею, влаштовуючи їх у різних осередках: „З таких виставок можна було б пізнати, бодай що кілька років, вибрати одну виставку, може навіть об'їздну і зробити з неї широкий перегляд намагань нашої молоді“.

Таку виставку, очевидно за згодою учасників, можна було б передати на збереження до архіву одної з наших наукових інституцій, чи музеїв, як матеріал для будучих дослідників. Це пов'язане з деяким трудом, але коли б бодай один автор збережених рисунків розвинувся на визначного мистця, то труд був би більш ніж оправданий.

Одним із найцікавіших моментів відкриття, було інтерв'ю голови Відділу з учасниками виставки.

Пляни, мрії та мистецькі амбіції за-

лежні від віку та індивідуальности поодиноких дітей. Найважлише те, що всі вони широкі й дуже поважні навіть у наймолодших віком учасників. Наприклад, два брати Онишкевичі (4 і 5 років) мають заінтересування зовсім різні. Молодший маляр, автор чудового „жука“, трактує малярство, як річ потрібну для своєї „письменницької“ кар'єри. Щоправда, Всеволод обіцяє ілюструвати всі його твори, та все таки ліпше самому опанувати цю складну техніку, на випадок коли б братик змінив думку і не дотримав слова. Пляни цих двох братів, як виходить з інтерв'ю, є дефінітивні.

Експонати на виставці дуже різноманітні, але в більшості заступлене малярство. Навіть не знаючи дітей, можемо про кожного щось цікавого сказати на підставі їхніх праць. Такі різні тематикою — є дзеркалом свіжого молодого пориву, дитячої фантазії, питомої молодим спостережливості, та простої ширости.

Кінчаючи згадку про цю нашу третю виставку прощаємо її учасників до слідуєчого року словами мистця Гніздовського:

„Авторам цих експонатів можемо побажати і надалі радісно з живим зацікавленням рисувати, різьбити й узагалі робити те, що є цікаве, а передусім, що є добре і гарне“.

Дорогому нашому гостеві маестрові Я. Гніздовському дякуємо за моральну підтримку наших спроб співпраці з молоддю, та за його батьківсько-тепле до неї ставлення.

Ірина Волосенко
пресова референтка

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

ДВАДЦЯТЬПЕРШИЙ РІК ВИДАННЯ

ЧИСЛО ОДИНАДЦЯТЕ

СФУЖО і Секретаріят СКВУ

Праця Комісіями, цебто одиницями, гуртами, склад яких добирається за принципом фаховости чи глибшої зацікавлености якоюсь проблемою чи типом проблем, виявилась доцільною так на терені конгресів і конвенцій, як і на базі постійно діючого громадського тіла, яким є Секретаріят СКВУ. Наше жіноцтво глибоко зацікавлене діяльністю СКВУ й не менше ефективною його дії. Тому то співпраця жіноцтва в СКВУ зарисовується у двоякій формі. З одного боку це є участь жінок-фахівців у поодиноких діючих комісіях і Радах Секретаріату, з другого боку це є намічена участь представниць усіх жіночих організацій в Координаційній Комісії Діяльності українських жіночих організацій.

Подамо тут осіб, що від жіноцтва увійшли в поодинокі Комісії і Ради СКВУ:

Комісія Церковно - Релігійних Справ — д-р Романа Навроцька.

Рада Суспільної Служби — п-ні Євгенія Янківська.

Світова Координаційна Виховно-Освітня Рада — мгр. Олена Климишин.

Пресово - Інформаційна Комісія — мгр. Ірина Пеленська-Пасіка і п-ні Стефанія Бубнюк.

Комісії Акції за Права Людини — інж. Стефанія Пушкар, п-ні Ірина Малицька, мгр. Уляна Целевич.

Комісія Вивчення Українських Меншостей — інж. Лідія Бурачинська.

Комісія Координації Ветеранських Організацій — п-ні Ганна Дмитерко-Ратич.

Комісія Культурних Справ — д-р Софія Карпінська і п-ні Наталія Башук.

Комісія Наукових Справ — інж. Леоніда Вертипорох.

Комісія Нар. Мистецтва — п-ні Надія Зімницька.

Комісія Дослідів Підсоветської України — проф. Олександра Сулима-Бойко і мгр. Валентина Воропай.

У процесі праці деякі Комісії будуть доповнені відповідними фахівцями. Щодо програми діяльності Коорд. Комісії Діяльності Жіночих Організацій — то основною точкою буде порозуміння щодо спільних акцій в обороні Батьківщини. У склад цієї Комісії увійшли представниці поод. організацій. Згідно з постановою Президії СКВУ Комісію очолює голова СФУЖО, якою є тепер п-ні Олена Лотоцька. Заступницями її є в Канаді п-ні Стефанія Савчук, а в ЗСА п-ні Стефанія Пушкар. Дальшими членами є — пп. Павлина Різник і З. Куделя (Укр. Зол. Хрест), п-ні Анастасія Остап'юк

(ОУЖ ВБританії), п-ні Віра Смерека (Т-во ім. О. Теліги), інж. Зінаїда Витязь (ОУБельгії), п-ні Людомира Кульчицька (СУФранції), п-ні Софія Білик (ОЖ ЛВУ), пп. Я. Винницька і О. Ковальська (ЛУКЖ), мгр. Уляна Целевич (ОЖ ОЧСУ), п-ні О. Яримович (ОУЖ Німеччини). Союз Українок Австралії і жін. організації Півд. Америки ще не подали своїх представниць.

Комісія вже накреслила плян праці. Контакт між президією Комісії а членством буде проводитись кореспонденційним шляхом.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу незабутньої Олени Володимирівни Чехівської складаємо 10 дол. на пресовий фонд „Українки в світі“

Марія Стратіенко
Татяна Горащенко
Філадельфія

Христос Родився — Славте Його!

Тими радісними словами провід СФУЖО вітає свої складові організації з їхнім членством та посилає побажання всього добра з нагоди 1970 р.

Радіємо у цю хвилину, що на Синоді Українських Єпископів у Римі завершено помісність Української Католицької Церкви, а йдуть заходи до скликання Синоду Української Православної Церкви у вільному світі. Підтримуємо ці зусилля нашими ревними молитвами, змагаючи до скріплення й росту українських Церков.

Стихийне нещастя, що навістило Україну в цьому році, проймає нас тривою. Закликаємо все українське жіноцтво — об'єднатись в організованих рядах, бо тільки так можемо провести наші інтервенції в користь потерпілих. Тільки об'єднаною силою можемо добитись успіху!

ОЛЕНА ЛОТОЦЬКА

голова

СТЕФАНІЯ ПУШКАР
Мгр. МАРІЯ КВІТКОВСЬКА
заступниці в ЗСА

СТЕФАНІЯ САВЧУК
МАРІЯ СОЛОНІНКА
ІРИНА МАЛИЦЬКА
заступниці в Канаді

Мгр. ВАЛЕНТИНА ВОРОПАЙ
заступниця в Європі

ОЛЬГА ГОРАЧУК
заступниця в Півд. Америці

ЛІДІЯ ГАЄВСЬКА-ДЕНЕС
заступниця в Австралії

П-ні Люба Чайковська,
голова Комітету Українок Канади
Mrs. Luba Czajkovsky, President of
Women's Branch of the Canadian
Ukrainian Committee

НА ЧОЛІ КОМІТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Комітет Українок Канади поставив собі за ціль репрезентувати українське жіноцтво перед канадійським суспільством. У тому намірі об'єднались у Комітеті чотири краєві організації — Організація Українок Канади, Союз Українок Канади, Ліга Українських Католицьких Жінок Канади й Об'єднання Жінок Ліги Визволення України. Центральний Комітет має свій осідок у Вінніпегу.

Від недавнього З'їзду КУК-у Комітет Українок Канади очолює п-ні Любомира Чайковська. Походить із Дрогобича, Зах. Україна, де закінчила середню освіту. На еміграції перебувала якийсь час у Відні, а потім переїхала до Торонта в Канаді. Тут стала активною членкою Організації Українок Канади. Переїхавши до Саскатуну стала головою ОУК і на цьому пості причинилась до створення Комітету Українок Канади в цьому місті. В 1954 р. перенеслась до Вінніпегу, де працювала в Управі ОУК та була головою місцевого Відділу КУК. У Центр. Управі ОУК була довший час містоголовою і культ.-освітньою референткою. Як представниця ОУК була шість років рекорд. секретаркою Крайової Управи Комітету Українок Канади, а тепер стала головою.

Комітет Українок Канади має сім Відділів у різних містах Канади. Згід-

но зі своєю програмою КУК належить до різних передових канадських організацій та бере участь у загально-канадських імпрезах. Під теперішню пору старається поширювати книжку перекладів Лесі Українки свого власного видання. Цього року вислав до Відділів дві доповіді на Свято Героїнь та з нагоди сторіччя народин Олени Кисілевської.

ПРОПАМ'ЯТНИЙ ФОНД ІМ. ОЛЕНИ ЗАЛІЗНЯК

На Пропам'ятний Фонд ім. Олени Залізняка, що був проголошений на поминках у Монреалі 16. червня ц. р. зложили до 17. вересня ц. р.:

Рідня Покійної (гл. список у ч. 9, 1969) 200 дол., д-р Наталія Пазуник 80 дол. (зворот коштів дороги на похорон), Гол. Управа Укр. Зол. Хреста, збірка на Пропам'ятному Вечорі в Дітроїті 52 дол., Організація Укр. Жінок при ХОС-і, Бразилія 30 дол., 47 Відділ СУА ім. Лесі Українки в Рочестері 25 дол., Відділ ЛУКЖ при церкві св. Миколая в Торонто 20 дол., Ірина Павличковська, Саскачеван, 20 дол.

По 10 дол. пожертували — Гурток Книголюбів в Едмонтоні, Олена Лотоцька, Філядельфія, д-р Софія Карпінська, Нью Йорк, Олена Климишин, Дітроїт, Ірина Пеленська-Пасіка й Стефанія Савицька-Матчак, Філядельфія, Ганна Ратич, Едісон, Катря Пелешок, Нью Йорк.

По 5 дол. — Марія Бігус і Ганна Ганьківська, Торонто, Марія Білозор.

По 2 дол. — Г. Долішна й Аріядна Стебельська, Торонто.

По 1 дол. — Катерина Кравс, Торонто.

КОМІТЕТ ПРОПАМ'ЯТНОГО ФОНДУ

ЖІН. Т-ВО ІМ. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ

..У 1950 р. при Об'єднанні Українців Великобританії постала ініціативна група жінок, що заходила коло заснування Жін. Секції. У лютому 1951 року в Брандфорді відбулись загальні збори Жін. Секції, получені зі Святом Жінки-Героїні. Провід Секції очолила п-ні Віра Смерека.

Згодом постали Жін. Секції в Олдгамі, Рочдейлі, Голіфаксі, Кіглеї й Лондоні. В них жіноцтво розгортало освітню, виховну й допомогову працю, дбало про товариське життя громади і прикрасу українських церков та домівок.

У 1967 р. влаштовано Свято в 25-ті роковини смерти Олени Теліги, получене із Заг. Зборами. Тоді то ухвалено Жін. Секції сцентралізувати і створити Жін. Т-во ім. Олени Теліги. На зборах прийнято новий статут Товариства.

Тепер Т-во складається з 8 Відділів і нараховує около 160 членів. У провіді Т-ва стоїть незмінно п-ні Віра Смерека, як голова. Її співробітниця — це п-ні Починок, заступниця і члени: п-ні Мельничук (Брандфорд), п-ні Куцей (Олдгам) і п-ні Шебець (Рочдейл).

У 1968 р. Т-во ім. Олени Теліги стало членом СФУЖО і тим приєдналось до сім'ї організованого жіноцтва у вільному світі.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могили бл. п. ред. Миколи Пасіки і бл. п. Стефанії Куник, почесної членки ЛУКЖ, складаю 25 дол. на Фонд ім. Олени Залізняка

Євгенія Янківська, Торонто

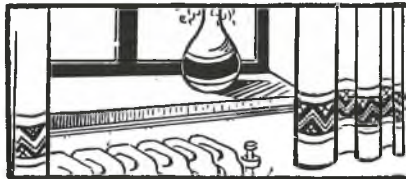
НАГОРОДА КОНКУРСУ ПЕРЕКЛАДІВ

Заходом і фундацією письменниці Софії Парфанович постала при Літ. Конкурсі СФУЖО акція Конкурсу Перекладів нагороджених творів на англійську мову. В 1967 р. в тій цілі поміщено уривок із твору письменниці „Такий він був“ у журналі „Юнак“. Жюрі Конкурсу Перекладів признало нагороду в сумі 50 дол. пластунові Володимирові Дозорському з Ірі, Па.

У липні ц. р. відбулось вручення цієї нагороди на оселі „Писаний Камінь“ біля Клівленду. Дня 27. липня ц. р., в присутності всієї пластової молоді п-ні Ірина Кашубинська, членка Гол. Управи СУА, виголосила промову, якою пояснила справу Конкурсу Перекладів і розказала дещо про його фундаторку та її твір. Тоді представила зібраним перекладача В. Дозорського. Виявляється, що цей молодий початківець не тільки перекладає, але й пише українською мовою. Нагорода Конкурсу Перекладів є для нього заслуженим признанням і дальшим поштовхом до творчости.

Всі присутні, а зокрема пластова молодь, вітали його з цим відзначенням.

ЧИ ВИ ПРИЄДНАЛИ В ЦЬОМУ РОЦІ
ХОЧ О Д Н У ПЕРЕДПЛАТНИЦЮ?

У НАШІЙ ХАТІ

Ірина Кашубинська

Готуємось до м'ясниць

М'ясниці в Україні завжди відбувались шумно і весело. Тоді то влаштовувалися прийняття з добірними стравами і смачним печивом. До нього належали пампушки (що їх тепер зовуть „пукхениками“), вергуни ітд. Пампушки подавали у нас також з нагоди Різдяного прийняття або під Новий Рік.

Пампушки скорі і добрі

Потрібно:

- 3 пачки сухих дріжджів
- 2 ложечки цукру
- $\frac{1}{2}$ горнятка теплої води
- 10 жовтків
- 2 яйця
- 1 горнятко цукру
- $2\frac{1}{4}$ горнятка кип'ячого молока
- 7 горняток борошна (муки)
- 1 ложечка ванілі
- $\frac{1}{2}$ ф стопленого і відшумованого масла
- 3 ложки олії (оливи)
- 2 ложки чистого спирту (100%) або рому
можна дати також 1 ложку соку і шкірки з цитрини
- 2—3 ф товщу (смалець, кріско або мішане)

В горнятку на літеплу воду всипати дріжджі, додати 2 ложечки цукру, замішати і залишити в теплом місці, щоб підійшло. Жовтки, яйця і цукор втерти аж збілюють і запарити молоком. Вмішати по трохи 2 горнятка борошна, а коли трохи прохолоне, додати дріжджі і добре втерти. Вигорнути до плястикової миски, накрити плястиком і залишити відпочати на 15 хвилин. Даліше додавати решту борошна, масло, ванілю і цитр. шкірку. Місити добре 20—30 хвилин аж тісто гладке і відстане від руки. Густота добра, коли тісто, витиснуте поміж великим і вказівним пальцем створить кульку, яка при рухові руки не розливається.

Посуду з тістом всунути до плястикової торби і залишити в теплом місці, на 15—20 хвилин, щоб підійшло.

Тоді набирати натовщеною ложкою тісто і виробляти пампушки, а саме — постійно натовщувати теплим товщем пальці і розпластити малий кружок, на середину дати смажену троянду або вишню без соку, докладно зліплювати й виробити кулю. Зліпленим місцем класти на спід на восковий папір, присипаний борошном. Найкраще користуватись картоновими коробками висоти трьох інчів (можна взяти в споживчій крамниці і зрізати їх до потрібної висоти) прикрити паперовим рушником, зверху дати восковий папір і припорошити борошном. Підшукаати плястикову торбу відповідної величини, щоб можна по наложенні пампушків в неї всунути коробку. Так пампушки гарно виростуть і не позасихають. При тому треба найперш всувати останні пампушки, щоб вироблені перші, які скоріш підійдуть, були при отворі.

Смажити найкраще в електричній сковороді при 350 ст. До товщу, як тільки почне топнитися, дати спирту, щоб пампушки небагато його втягали. Коли пампушки виростуть, брати обережно на руку, пензлем із пір'я обмести борошно і горішньою стороною класти на товщ. Уважати, щоб не було забагато пампушків нараз, повинні свободно пливати. Накрити і смажити 2—3 хвилини. Обернути їх, проколюючи шпилькою і смажити стільки ж, не прикриваючи. Так постануть гарні, ясні обручі. Посмажені пампушки вибирати на паперовий рушник. Коли товщ спливе, посипати цукрум-пудром із ваніллю і класти на таци або полумиски. Щойно коли зовсім вистигнуть, можна класти одні на другі. Дуже практично пампушки замо-

розити, тоді не треба посипати цукром.

З тієї кількості вийдуть 72 пампушки.

Пампушки іншим способом

Потрібно:

- $\frac{1}{4}$ ф м'якого масла
- 7 жовтків
- $1\frac{1}{2}$ унції прасованих дріжджів або 2 пачки сухих
- $\frac{1}{4}$ горнятка літеплої води
- $\frac{1}{2}$ горнятка літеплого молока
- $4\frac{1}{2}$ горнятка (без однієї ложки) борошна (муки)
- 2 ложки олії (оливи)
- 2—3 ложки спирту або рому
- $\frac{1}{2}$ горнятка цукру
- 3 білки (шум)
- цукор-пудра з ваніллю до посипування
- 2 ф товщу до смаження

Втерти масло на піну, додати по одному жовтки і добре втерти. Дріжджі розпустити в молоці і додати до втертого, досипаючи по трохи борошна так, щоб мішало могло справно працювати. Терти чверть години. Лишити, щоб підійшло на 10—15 хвилин. Виробити 35 пампушків і смажити, як вище. Подала Е. Гейниш

ГОСПОДАРСЬКІ ПОРАДИ

Риба легше і швидше почиститься, якщо покласти її у воду з оцтом.

**

Щоб дріжджеве або картопляне тісто не липло до рук, треба змазати руки і стільницю олією.

**

В тісто для картопляників додайте трохи соди, политої ложкою оцту. Будуть вони пухкіші.

**

Зелена петрушка і кріп будуть запашніші, якщо мити їх теплою водою.

**

Пересолену юшку не розбавляйте водою. В марлеву торбинку (чіс-клот) візьміть чистого рижу, зануріть у вивар і нехай покипить. Риж втягне в себе сіль. Подала Сова

Зміст XXVI річника:

ВИХОВНИЦТВО		ч.	ст.
І. В.: Знову про гагілки		3	4
З. Галів: Вимоги сучасного виховання	10	10	
О. Грабовенська: В альбом мамі-бабуні	4	8	
Іграшка	9	13	
О. К.: Мова, традиція і символіка	10	13	
О. К-ин: Святочна дитяча іграшка	1	8	
О. Климишин: Вітаємо молодих матерів	1	6	
— Наші виховні завдання	2	2	
Наша відповідальність	8	1	
МЗО: Сварки між дітьми	1	8	
— Молитва батьків	4	8	
— Єдність у вихованні	8	6	
— Перестерігати чи ні?	9	8	
М. З. Одежинська: Вільний чи чи забава?	6	8	
І. П.: Хатка, що в ній народився Шевченко	5	8	
Розмова з мамою:			
Різдвяні звичаї для дітей	1	8	
Страх у дітей	2	8	
Про Великодні вичаї	3	4	
Діти і гроші	6	8	
Чи розказувати дітям правду?	8	6	
Чи вільно страшити дітей?	9	8	
У. С.: Лекція при відкритих дверях	8	9	
ВИШИВКА			
Для дітей:			
Суконочка для 4-літн. дівчинки	1	27	
7-літньої	1	27	
7-літньої	3	35	
5-літньої	3	35	
8-літньої	3	35	
Доріжка	6	25	ч. 4, ст. 25,
Завіски	10	25	
Літні сукні	5	25	
Накривало на ліжко	8	25	
Настільні серветки	2	25	
Сукні	9	25	
Шлюбна сукня	7	31	
ПІГІЄНА І ЗДОРОВ'Я			
Косметичка: Про декоративну косметику	6	23	
— Пігментні плями	7	32	
— Чому ніс і обличчя червоніють?	8	24	
Р. Міхняк: Здорове харчування	10	23	
П. Чижик: Фізичні вправи	2	23	
ГОРОДНИЦТВО			
Р. Коцик: Наш травник	3	33	
Порадник:			
Різдвяна квітка	3	36	
Грибки у вазонку	4	24	
Без сонця	5	24	
Хробачки у вазонках	6	24	
Чи можлива годівля підпеньків?	7	30	
Про городину й садовину	8	24	
Чому хворіє модерев?	10	24	
ДОМАШНЄ ГОСПОДАРСТВО			
О. Бенцаль-Карп'як: Спробуйте!	8	23	
З. Галів: Святочне печиво — Дріжджеве печиво	9	23	
Зірка: Мешкання для родини з дітьми	5	23	
І. Кашубинська: Свята йдуть	3	34	
— М'ясиво на гостину	4	24	
— Обід улітку	5	24	
— Київські страви	6	24	
— Літні страви	7	30	
Т. Крижанівська: На закінчення м'ясниць	2	24	
Сова: Сіль	7	32	
Н. Ч.: Чи справді MSG шкідливий для здоров'я?	9	24	
Н. Чапленко: Дещо про голубці	1	25	
— Про „пляцки“	4	23	
НАШІ СВІТЛИЧКИ			
Іграшка	9	13	
О. К.: Значення Світличок	9	13	
— Мова, традиція і символіка	10	13	
О. Климишин: Мої враження з відвідин	8	11	
Починаємо...	8	11	
Провідні думки Конференції..	10	13	
П Р И П И С И			
Городина			
Картопляно-городинна салатка	5	24	
Салатка зі стручкової фасолі	8	23	
Лакоминки			
Бісквіт із яблуками	7	30	
Лакоминка бабуні	5	24	
Тісто під садовину	6	24	
М'ясні страви			
Голубці з м'ясом	1	26	
Київський верещак	6	24	
Курятина з рижом	8	23	
Куряча грудинка	5	24	
Куряча печінка	4	24	
Печеня з яловичини	7	30	
Свиняча похребтина	4	24	
Телятина начинювана	4	24	
Печиво			
Бабка скоро і добра	3	34	
Бабка бісквітна	3	34	
Колач або паска	9	23	
Мазурок шоколадовий	3	34	
Мазурок дактилевий	3	34	
Медяник	9	23	
Медяник перекладаний	10	24	
Пампушки з часником	10	24	
Печерички або кіхлики	8	23	
Риба			
Накладані оселедці	2	24	
Оселедець в олії	2	24	
Оселедець по-волинськи	2	24	
Паста з оселедців	2	24	
Салатка з оселедців	2	24	
Святевечірна риба з квасолею	1	26	
Шарпанина з риби	6	24	
Страви з борошна і крупів			
Пісні голубці з гречаними крупами	1	26	
Пісні голубці з пшоном	1	26	
Юшки			
Київський холодилик	6	24	
Юшка з садовини	7	30	
Юшка зі шпінату, скоро	8	23	

Куховарські назви

НА БУКВУ П

Пластівці вівсяні — плющені вівсяні крупи.

Пластівці кукурудзяні.

Пластівці пшеничні — wheat flakes, готові до їжі продукти з крупів.

Пляцінда, пляцінда — рід спеціального солодкого пирога, правдоподібно молдавського походження (подав Ф. Мелешко з Херсонщини).

Плескач — корж, рід плескатого хліба. Переносне значення: „надавала плескачів у спину“ (а не „пляцків“).

Плескана — обсипані конопляним сім'ям і обсмажені шматки гречаної лемішки.

Плесканка сиру. Плескатиий.

Плетіник, крендель, преіель — рід дрібного печива.

Плетун, -ни — рід дрібного дріжджевого печива.

Пліта — кухня до варення. **Плітка електрична.**

Плітка шоколяди.

Плівá — шкірка на м'ясі.

Плівка -- шкірка, що повстає на молоці — scum, сиропі, киселі тощо. Плівковий.

Плісень, пліснява, цвіль — забарвлений наліт на харчових продуктах, що його утворюють плісневі гриби і тим утруднюють їх зберігання. Пліснявий, пліснявіти.

Плітка, плотиця — риба з род. коропових.

Плід, плоди — зах. укр. і поль. „овочі“.

Плодові культури — група рослин, що їх вирощують заради їстівних плодів. Плодове дерево, плодовий сад, звідси „Садовина“

Примітка. Звертаємо увагу читачок на те, що тепер в Україні замість слова „плоди“ чи зах. укр. „овочі“ уживають слова „фрукти“, а „овочі“ там це — городина. Це роблять під впливом російської мови. Щоб не було непорозумінь, редакція Н. Ж. не вживатиме цих русицизмів („фрукти“ й „овочі“), а буде вживати старих українських слів, тепер в Україні майже занехаяних — городина, садовина, ягоди.

Н. Ч.

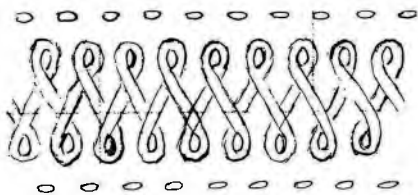
Українська ВИШИВКА

Вишиваймо для дітвори!

Рисувала Ірина Мельник-Юрчак

Довгі зимові вечори дають нам змогу вишивати. Отже й використаємо їх на прикрасу вбрання нашої дітвори. Дещо можна примінити вже при зимовому одязі, а дещо приготувати на весну. Вишивки не вживаємо багато. А лиш стільки, щоб кожен відчув її красу!

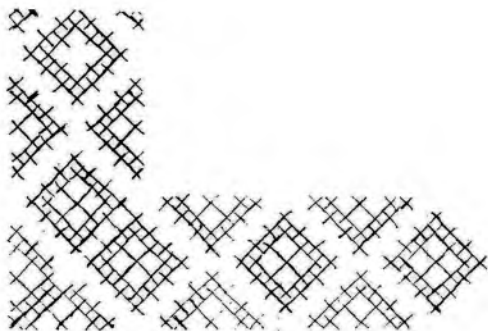
1. Вбрання для 2-літнього хлопчика. До крою послужила форма Butterick

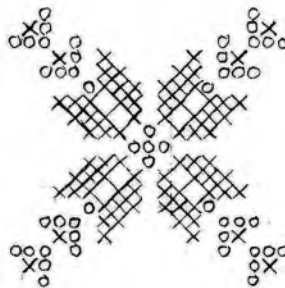
Шов „кривулька“ послужив прикрасою вовняної суконочки
Special stitch for a girl's dress

ч. 4922. Матеріал — сіре полотно або рейон. Вишивка розміщена довкруги вирізу шиї у формі квадрату. Можна примінити хрестиковий взір.

2. Суконка для 7-літньої дівчинки. Для крою користуватись формою

Взір для хлоп'ячого вбрання
Design for a boy's shirt

Вишиваний мотив для дівчинки
Designs for a small girl

Зразки вишиваного дитячого вбрання
Children's fashions with Ukrainian embroidery

Butterick ч. 4217. Виконана з легкого вовняного матеріалу темної краски. Станичок гладкий, спідничка зложена у складки. Прикрасою є вишивана обвідка довкруги шиї, рукавів і на придолі станика.

3. Суконка для 3-літньої дівчинки. Крій виконаний за формою Butterick ч. 4696. Суконка виконана зі штучного шовку ясної краски. Вишивка при-
мінена при гезці і на придолі. Вишивану борту можна обвести обміткою в кольорах вишивки.

- Ukrainian Woman -

National Traditions

Every year, around Christmas time, we realize more strongly than ever, that we all are a part of the Ukrainian community. Even if we do not belong to any community organizations, we renew our ties by simply observing as many traditional Ukrainian Christmas rites as we can. This happens simply because in every human being there is a craving to cling to something bigger than the individual and to mark that belonging by the performance of certain rites. Every culture creates its own rites. Ours are what they are because they are rooted in our culture, in our beliefs, in our way of living and interpreting life. By observing them we set ourselves apart as a group.

In the Free World we may observe our rites and traditions without fear of interference or reprisals. In the Soviet Union people insisted on marking Christmas carols — without any religious themes. Such permission could be interpreted as an

easing of pressures, a concession to national feeling. Unfortunately it is not. It is intended to divert attention from what is really happening: a persecution of all religious life, especially that not yet subjected to the Moscow patriarch, and a planned campaign of destruction of as many treasures of Ukrainian culture and history as possible. We hear of fires which have destroyed ancient monasteries and libraries, and ruined irreplaceable documents and works of art. We hear of a great collection of ancient icons which are kept hidden in the damp cellar of a church in Lviv, inaccessible to visitors or scholars. At the same time a Moscow collection of icons is being displayed and studied. These facts certainly point to a suppression of national identity.

In view of this we must resist all forms of pressure to make us abandon our Ukrainian tradition. These pressures come from very unexpected quarters. They come from those who wish to see the

entire world united, and in the process would deny that there are differences in individuals or group preferences. They come from those who are so concerned with injustice done in one quarter that they fail to see greater injustices anywhere else. They come from those who, having lost their own group identity, would deny it to everyone else. Let us, by our practice of our own Christmas customs, declare before the world that our culture is alive and worthy of respect and support.

CRUSADE FOR DECENCY

We often complain that our youth is subjected to too much raw sex and violence shown through the mass media. Recently the General Federation of Women's Clubs initiated a movement designed to let the voice of women be heard in this vital area. As a start we should familiarize ourselves with the categories used in motion pictures. Then let us avoid those that frankly admit to be dealing in objectionable subjects, and let's encourage others to avoid them. In case we may feel that a film has been classified wrongly, let's write and let the industry know how we feel and why. The same applies to TV programs. In either case it is best to refer to a specific film or program, rather than deal in generalities. Illness, sexual and mental aberrations have been with us since the time of Cain, but viewing them is certainly not entertainment, nor art. Being exposed to them often will not prevent them from spreading, and may have just the opposite effect. So, let's become aware of what is happening in the mass media and then let our voices be heard in support of decency.

NA NEBI ZIRKA

A new bright star has risen in heaven
Flooding the earth with lovely light.
Tide of salvation has now arisen
Christ Child is being born tonight,
To join together both earth and heaven —
The Christ is born — glorify Him!
The Christ is born — glorify Him!

Bless us, Lord Jesus, with gifts from heaven,
Pour down your perfect love anew.
And all the powers of Satan's evil
Won't separate our hearts from You!
Bless us, Lord Jesus, we are Thy children.
The Christ is born — glorify Him!
The Christ is born — glorify Him!

Translated from Ukrainian
by Tetiana Shevchuk

GFWC's Involvement Program

By Mary Dushnyck

The General Federation of Women's Clubs' current "Individual Involvement" theme and its projects for improvement of community life have brought a tremendous response from its 16,000 federated clubs.

Everyone is talking about the great and urgent need for volunteers in our land today. "Volunteer work is as much an American tradition as politics and apple pie." Why do busy women get involved in volunteer work? According to the Federal Bureau of Labor Statistics, a recent study has shown that 38% of women volunteers wanted to help people, an organization or community; 29% expressed a sense of duty to their communities, and 36% simply enjoyed doing volunteer work and gained self-satisfaction from it.

Today, as in the past, the GF's membership of volunteers is meeting its greatest challenge with the national crises in the breakdown of morality, drug addiction, campus disturbances, crime, poverty and other problems.

One of the most pressing of these problems in the U. S. today is the decline in morality, which the GFWC has tackled forcefully with its Crusade for Morality. Almost all GF clubs have pledged their support and signed the Statement of Commitment to the crusade which expresses concern over the glamorization of illicit sex in films, the surfeit of crime and violence on TV and radio, and indecent sex magazines at bookstores, drugstores and on newsstands where they are available to youngsters.

The GF recommends the adoption of the Statement of Commitment by all clubs. Letters should be written to motion picture and TV executives as well as program sponsors and advertisers; a Crusade for Morality in Mass Media Committee should be formed in clubs to call upon local theater managers and pro-

test against lewd films and the present rating system; widespread community support is needed to contact other civic groups and the clergy. Citizens Committees, should be formed to promote local laws banning objectionable sex and violence in mass media and a united community effort is needed to eliminate pornographic publications from newsstands. Similarly, movie theaters should be pressured to stop the showing of objectionable films, and TV stations reduce the showing of excessive crime and violence. Enforcement of obscenity laws should be sought.

As Mrs. Walter V. Magee, GFWC's President, stated, "When the morality of a nation breaks down, communism can play upon this weakness, especially among young people."

Volunteers interested in the morality area of activity may contact Morality in Media, 1256

Lexington Ave., New York, N.Y. 10028 for information.

An equally critical problem facing our nation is drug addiction and the misuse of drugs. The GF urges a vigorous educational approach by clubs, schools and churches, with qualified speakers, guest panelists and/or topical films dealing with this dangerous threat to our youth.

A wide spectrum of projects is being carried out by the GFWC's clubs, dealing with beautification, air and water pollution, libraries, recreation, food production, highway lighting, fashion designs for the handicapped, clothing closet projects, community improvement, and crime and mass media crusades. In addition, the Junior Clubs are actively involved in the HOPE, National Association for Retarded Children, Project Concern, and Operation Healthy Babies programs.

The direction of an organization's work and its progress are indicated by its resolutions, which are the basis of its policy. At the last GFWC Convention a

Loretta Young, TV and film star, who condemned pornographic magazines and objectionable movies and TV at the GFWC convention in Cleveland, appeared under the sponsorship of American Youth Hostels of which she is National Chairman. The AYH program provides ghetto children with vacations in the country. Miss Young is shown at the AYH exhibit booth at the convention with Mrs. Mary Dushnyck, Public Relations Chairman and delegate of UNWLA, a member of the GFWC.

Embroidery class, sponsored by the UNWLA Regional Council in New York City, organized by Mrs. Alexandra Riznyk, the Folk Art Chairman and taught by Mrs. Julia Fedorowych. From left to right seated are: Mesdames Stefanie Regal (Br. 53), Lesya Riznyk (Br. 53), Julia Fedorowych (Br. 4), Anne Kushner (Br. 53), Rosalie Polche (Br. 72), Nettie Sawicki (Br. 72), Ann Redosh (Br. 72). Standing from left to right: Mesdames Helen Yanicki (Br. 53), Ann Malan (Br. 53). Not on photo are Mesdames Dorette Galan (Br. 53), Sophie Kotyk (Br. 72) and Marie Reckett (Br. 72).

REPORT OF 32 BRANCH IN NEWARK, N. J.

With 1970 approaching Branch 32 of the Ukrainian Women's League of America is focusing all their attention and energy on the christening of their branch which is to be held on Sunday, February 25, 1970, at the Ukrainian Community Center, 140 Prospect Avenue, Irvington, N. J. Officers and mem-

bers of all regional branches will be invited. Refreshments will be served, and a musical program is being planned.

wide scope of resolutions covered such problems as increasing tax exemptions to \$1200 per person, Social Security regulations to eliminate discrimination against working wives, programs for retired persons, free trade, support of the United Nations, and election procedures.

To implement its projects and resolutions and help solve crucial community problems, the GF-WC's membership of volunteers is called upon to join in a nationwide crusade to foster individual and group participation within our communities through communication, awareness, dedicated involvement and coordination of efforts for realizing maximum results.

This branch is English speaking, and membership is open to all women over the age of 18, of Ukrainian descent. (Ladies of other nationalities may be eligible if they are married to men of Ukrainian descent and are interested in learning more about Ukrainian culture and background). Meetings are held once a month at the Community Center. The president is Mrs. Dorothy Losowy, who herself is a third generation American-Ukrainian.

This group was organized to participate in educational and charitable work, and foster the preservation of national consciousness, and the cultivation of Ukrainian traditions. Their projects for entertainment and fund raising, in the past, have been a wig show and bus trips to points of interest. There have also been lessons on the technique of painting Ukrainian Easter eggs, the intricacy of Ukrainian embroidery, and in the future they hope to study the art of making Ukrainian ceramics. This branch

faithfully attends all events given by sister branches, and cooperate diligently with their Regional Council. Current events on Ukrainian affairs are often discussed at their meetings so as to familiarize the members about what their local Ukrainian community is promoting, and members are encouraged to participate. Being "involved," they feel, is the only road there can be to better understanding and coordination among the many Ukrainian factions. They are now planning to cooperate with the exhibit of Ukrainian art and culture to be held at the Newark Museum in the month of March.

On Columbus Day, Branch 32 sponsored a bus tour to historical Philadelphia. The trip was planned for "togetherness," so that many could enjoy the day with their children. Those who participated in the trip had a beautiful autumn day. Among points of interest seen were the Liberty Bell, Independence Hall, Betsy Ross House, and the First Christ Church. At 4 p.m., the group attended vespers at the Ukrainian Immaculate Conception Cathedral. Many then toured the Home for the Aged, which is close by, where some visited with friends, and others were invited by the tenants to inspect this project. A tired but happy bus load returned home. A raffle of two dolls dressed in Ukrainian costumes was held, and won by Mrs. Stephanie Bernycz, of Irvington.

Anyone interested in joining this branch may contact Mrs. Losowyj at 371-0979, or Mrs. Mary Rohowsky at 371-8053, any evening after 7 p.m.

Mary Rohowsky, Sec'y

NEW EDUCATIONAL TOY

"Osvita" Enterprises, the Ukrainian firm that is marketing children's picture puzzles with Ukrainian themes, has now put out a new educational toy — a Ukrainian alphabet. Priced at \$2.50 each, the alphabet sets may be ordered from Osvita, 947 Meetinghouse Rd., Rydal, Pa. 19046.

Леся Храплива

Найкращий дарунок

Бабусю Оксану люблять усі внуки. Навіть найменший Левчик, що добре ходити не вміє. Але щоб любити бабусю, не треба вміти ходити. Левчик тільки простягає ручки зі своєї загороди і кричить: — Баба! Баба!

А коли бабуся візьме його на руки, обіймає її за шию і каже зовсім виразно: — Моя, моя баба!

Але не один Левчик любить бабусю. У неї так багато внуків, що й не зчислити. В тітки Роми дві доні: Оля й Ляня, в тітки Стефи ..Юрко, Маруся, Ігорчик, отже троє, то разом п'ятеро... А в вуйка Славка... Ні, це вже забагато числити! Бо ще і в тітки Соні є діти. Всіх разом міг би порахувати тільки Андрійко, бо він ходить вже у школу: в другу класу українську і в першу американську. Він найстарший з усіх внуків і таке вміє, що ніхто з них ще не вміє!

Тому досить сказати, що у бабусі Оксани багато внуків, та що вони всі дуже її люблять. І кожної неділі сходяться до неї на підвечірок. Бабуся частує какао з пінкою, та тістечками з родзинками. Коли ж усі з мамами зберуться в бабусі, то стає так весело і голосно, що сусідський Лорд, такий великий собака, починає й собі гавкати з-за стіни.

А найвеселіше там сьогодні, бо вчора було Свято Миколая. Всі діти обступили бабусин фотель і кожне хотіло похвалитися, що дістало. — Бабусю, я дістала синю лялю, а Ляня рожеву! — хвалилася за себе й сестричку Оля. — А я дістала таку лялю в колиці, що грає, коли її колихати! — перебила їй Нуся. — А я такий паровіз з молькотивою, що накручується і сам їде! — ласився до бабусі Ігорчик.

— Не з „молькотивою“, а з „кольмотивою“ — присоромив його Андрійко. І хто знає, чи Ігор

не відплатився б йому кулачками, але бабуся сказала, що не кажеться ані „молькотива“, ані „кольмотива“ і не було за що битися.

— А я маю гіпопотама до надання! — хвалився Славчик.

— А я дістала фуркало, таке синє-червоне-зелене, що крутиться, а в середині грають дзвіночки! — пищала Тася.

— А ти що дістав, Юрчику? — спитала бабуся, бо Юрчик стояв мовчки збоку, тільки кінці вушок йому паленіли. У Юрчика вуха і

так дуже великі і відстають так смішно...

— Я... я дістав дві книжечки, — насилу промовив Юрчик, бо він не любить говорити, та ще при всіх дітях.

— Ов, то ти не був чемний! — рішив Андрійко. — Бо я ось дістав таку електричну потвору що ходить і очима світить! Батерійку має всередині — я вже розібрав і поглянув.

А Юрчик мовчав і тільки ще гірше почервонів. І сльози виступили йому на очах.

— Перестань, Андрійку! — мусіла насварити бабуся. — Книжечки дуже гарний дарунок, а Юрчик завжди чемний! Про це Святий Миколай знає!

Андрій і всі діти якось притихли. Було навіть усім трошки сумно, але тітка Соня принесла Левчика, що саме збудився. Всі кинулися його пестити і забавляти, а потім прийшло какао з тістечками і діти знов повеселіли.

На другу неділю бабуся мала збори в Союзі Українок і тому зійшлися всі в неї аж за два тижні. Вже було зовсім близьенько Різдва. Сента Клос вже обдарував своїх дітей, а українські янголики спакували дарунки для своїх.

І тільки виглядали з неба, коли то заблиснуть у вікнах ялинки, щоб летіти з дарунками на землю.

Діти знову поставали кругом бабусі Оксани, а вона випитувала:

— Ну, як живеться вашим дарункам, що ви дістали від Святого Миколая? — Всі замовкли на хвилинку, тільки Славчик признався перший: — Мій гіпопотам роздерся і зробилася з нього ганчірка...

— А в колиці моєї лялі щось саме попсувалося і вона не грає, то я її більше не люблю... — сумно додала Нуся.

— Моя ляля згубила ногу, тільки не знаю ліву, чи праву, а Лянина згубила волосся... — скаржилася за себе і за сестричку Оля.

— А мій поїзд заїхав у гостинну порцеляну на столі і мама мені його забрала за кару, — сказав щиро правду Ігор.

— Мое фуркало впало на дорогу й авто його переїхало — запищала Тася, аж всі мусіли затицати пальчиками вуха.

— А твої книжечки, Юрку? — спитала бабуся. — Я приніс їх зі собою, бо вже вмію читати! — випалив Юрко і почервонів як звичайно. Він підійшов поважно ближче до стоячої лампи біля фотеля, відчинив одну книжечку і став читати. Навіть показував пальцем кожну стрічку.

Що пошити мамо, киці?

Чобітки, чи рукавиці?

— То неправда, прошу бабусі, — аж метнувся Андрійко. — Він видумує! Він ще навіть до садочка не ходить, то як може вміти читати? Дай сюди книжку, Юрку! Я прочитаю, що там справді написано!

Андрій вирвав Юркові книжку з рук і став читати, поволи, по складах:

— Що по-ши-ти мамо ки-ці...

Всі діти слухали дуже пильно. Але Андрій перестав, збентежений.

— Читай, читай далі, — заохочувала бабуся.

— Чобіт... чобітки... чи — і враз перервав. — Е, прошу бабусі, то він знає той віршик напам'ять і хвалиться! Ану, хай прочитає з другої книжки!

Андрій сам відчинив Юркові книжку на першій сторінці.

— Ану, побачимо, читай!

— З лісу зайчики ішли,

Кавуна вони знайши...

почав зовсім гладко Юрко. Андрій на хвилину не знав, що сказати, а тоді вигукнув:

— Чи ти знаєш, що таке „кавун“?

— Знаю, то такий огірок, тільки такий великий, великий як... як твоя голова! — відповів Юрко, а всі діти вибухнули таким сміхом, що аж Лорд за стіною розгавкався.

Коли сміх трохи затих, то бабуся сказала: — Ну добре, тільки ти, Юрку, скажи нам, як ти справді так швидко навчився читати?

— Мені мама читала ці книжечки кожного вечора до сну і я їх зовсім знаю, що на котрій сторінці написано. Але я вже і букви деякі знаю: тут є „і“, тут „у“. Мама казала, що коли я так люблю книжечку, то янголики мені певне ще більше принесуть.

Діти пішли пити какао, але сьогодні всі дивилися зовсім інакше на Юрчика. Ляня підсунула йому одне своє тістечко. А бабуся гляділа на своїх внуків і знала про що кожне думає. Увечорі попросить кожне свого янголика, щоб допомагав йому до дарунків під ялинку хоч одну книжечку!

Р. В.

Найкраща ялинка

У великому темному лісі усі шпилькові дерева приготувалися до свят. Вони чистили свої гілочки, скидали жовті листочки-шпильки і випускали новенькі яснозелені, чисті. Жовті, зів'ялі шпильочки укладав їм вітер рівенько кругом стовбура. Коли все було уже прочищене, то ялинки укладали свої гілки у гарну форму, щоб сніжинки-зіроньки прикрасили їх, як будуть линути з неба на землю.

Незабаром стало зовсім зимно, подув холодний вітер, лихий дідмороз чалапав по лісі. Білочка, зайчики, серни та олені забігали глибоко в ліс, щоб схоронитися від

вітру. Але ялинки відганяли звірів від себе. — Ідть геть, ви псуєте нам порядок, псуєте нашу красу. Ви ломите нам гілочки, струшуєте сніг. А ми ж хочемо гарно виглядати в святочні дні народження Ісусика, хочемо блистити до сонця!

Бідний зайчик бігав кругом полянки від одної ялинки до другої, але всі відганяли його. Вушка йому змерзли, а лапки вже давно задубили. Дуже засумував зайчик. Останками сил поскакав до маленької ялинки, що стояла на краю поляни.

— Захисти мене від вітру, заховай від морозу під своїми гілочками! — Дуже радо! — відповіла ялинка. Заліз зайчик між гілки, що звисали аж до землі. За годину прискакали ще два зайчики, потім олень примостився збоку. Він нехотячи зломив кілька галузок і перепрошував ялинку.

— Це не шкодить — сказала ялинка — це були сухі гілочки і мені їх не потрібно.

Прискакали три білочки, але тому, що вже не було місця під ялинкою, то вони вилізли вище.

Прилетів вихор, лютувала снігова буря, але зайчикам, оленеві і білочкам було затишно і тепло коло ялинки. Як уже все втихло, звірятка збиралися бігти дальше в ліс, шукати за поживою. Та вони почувли, що ялинка плаче, хлипає, аж трясеться.

— Чому тобі сумно, ялиночко? — питалися.

— Бо у мене гілочки погані, задовгі, або поломані. Усі дерева гарні, чисті, прикрашені на Різдво, лиш я одна погана, — хлипала ялиночка. — Ти зовсім не погана — сказав зайчик — бо ти добра до тварин. Ти нас погостила, сховала від вітру і ми тебе любимо — сказав олень.

— Ми тобі віддячимося за гостину, прикрасимо тебе, — обіщували білочки.

— Не журися, ми зараз повернемось, — помахали лапками зайчики і білочки, та олень залишився. Своїми рогами почистив він жовті шпильки та неживі гілочки, копитками повідкидав їх геть. Скоро повернулися білки і зайчики. Вони принесли червоних ягідок, горішків, та маленьких жовтих і червоних яблук. Ними прикрашували ялинку. Накінець білочки позамітали кругом своїми хвостиками. Вночі упав сніжок і сніжинки-зіроньки притрусили гілки ялинки.

На Різдво звірятка прибігли на полянку, святкувати коло ялинки день народин Ісусика. Дуже всім ялиночка сподобалася. Навіть сонечко виглянуло з-за хмар і ялинка заблїстала з радості. Олень уставляв усіх тварин колом. Вони колядували і заїдали смачні ягідки і горішки. Ялинка була щаслива.

Звірятка не забували про неї цілий рік, а вона радо гостила їх у себе.

Г. Д.

ЗАГАДКА

Що за гостя в нас така

І зелена і струнка.

Сяє зірка угорі,

На гіллячках — ліхтарі.

І ростуть на ній не шишки,

А цукерки і горішки.

Зміст XXVI річника:

ч. ст.		ч. ст.		ч. ст.	
ГУТРКИ, ДИСКУСІЇ, ГУМОРЕСКИ					
В. Б.: Вирішальне слово	7	32	— З іменин малої Олі	10	29
Занепокоєна мати: Чи їхати дітям в Україну?	5	10	М. Ф.: Як ручки чемними стали	6	30
Молода бабуня: А все ж нехай діти їдуть!	7	4	— Дощик	10	30
Передбачлива мати: Ще одна родинна проблема	9	10	М. Федорович: Зима	1	31
Пресова референтка: Чи боїтись реклами?	6	7	— Хто мене кличе?	5	30
Свекруха: Ні, і ще раз ні! ...	11	9	— Богданкові приятелі	9	30
Союзянка: Чи це справді наш журнал?	3	9	Л. Храплива: Квітка	3	38
Також Союзянка: Чи це справді наша організація?	5	4	— Найкращий дарунок	11	29
Теща: По той бік мішаного подружжя	2	6	Г. Явір: Клопіт киці	2	30
Туристка: Наші діти в Україні	4	7	— На зеленому лужку	5	30
ДИТЯЧА СТОРІНКА					
О. Благініна: Посадимо в тишині	8	30	Є. Ч.: Як Томко навчився пливати	6	30
О. Бойко: В зимі теж гарно ..	2	29	Г. Черінь: Школо, вітай!	9	30
Р. В.: По черешні	6	29	Г. Дорнобицька: Білочка і буррундук	1	30
— Найкраща ялинка	11	30	— Оксана співає колісанку ..	2	29
РВГ: Ведмедик детектив	3	37	— Чуки	3	38
— Як буря Петрика змінила ..	4	30	— Ладки	4	30
П. Воронько: Ми зробили річку ..	7	37	— З відерчком і лопаткою ..	7	37
Г. Д.: Загадка	11	30	— Наші забавки	8	30
М. Дейко: Вона хотіла літати ..	3	38	— Осінні віночки	10	30
Л. Гадай: Несподіванка матері ..	5	30	ЖІН. ПРАЦЯ, ЖІН. РУХ		
Гра: Сірий зайчик умивається ..	10	30	Л. Бурачинська: Жінки-вчені ..	8	3
Н. Забіла: Білі котики	4	30	Вітаємо великий празник	3	1
— Кульбаба	7	37	О. Дучимінська: Про один ювілей „Просвіти“	5	3
— Метелик	7	37	Із Х. Конгресу УККА	11	15
Калина: Вакаційний гість	7	38	Наше 25-ліття	2	1
П. Кізко: Наш поклін Шевченкові	3	38	Нові переслідування?	5	1
— Коржик і журавель	8	29	Д-р Н. Пазуляк: Книгиня Ольга Перша голова СФУЖО	4	1
— Метелик	8	30	С. Пушкар: Чверть століття на службі жіноцтва	1	3
Клава: Іде зайчик	4	29	Д-р М. Савицька: Мішані подружжя українців	4	3
Колосок	10	30	Свято об'єднання	1	1
І. Кульська: Верба	6	30	М. Тарнавська: Закони пані Паркінсон	6	3
— Ми з братом	9	30	НАР. МИСТЕЦТВО, ОБРЯДОВІСТЬ, МОВОЗНАВСТВО		
Д. Лагода: Ялинка у мишок ..	1	30	О. Залізник: Рушничок	9	9
— Ведмедикова пригода	7	37	ч. 8, ст. 7,	9	9
О. Лягурицька: Бай-дідуньо вечір	1	31	Ю. К.: Великдень у Бачці	3	7
О. Литвин: Лисичка Бринька ..	2	30	Надніпрянка: Чи це взір із Чернігівщини?	3	36
С. Мартинець: Хлопчик чи зайчик?	1	31	В. Ч.: Поради з мови	10	4
В. Мельник: Щаслива знахідка ..	2	29	Н. Чапленко: Великодній четвер	3	2
Наталка: Цілком ясно!	5	29	— Дівич-Вечір	9	3
О. Олесь: Веснянка	4	30	— Укр. страви в „Енеїді“ ..	11	2
М. Познанська: Ромашка	8	30	НОВІ КНИЖКИ		
З. П.: Ялинка повернулася ..	1	30	В. Барка: Жовтий князь	9	4
— Дбайлива дівчинка	2	30	Бім-Бом, Дзелень-Бом	3	4
— Подарунки в День Мама ..	5	29	О. Василева: Коли орбіти схрещуються	1	6
— Хто приходив до Петруся? ..	9	29	М. & М. Wichorek: Ukrainians in Detroit	7	6
Л. Полтава: Зайчикова пригода ..	1	31	Д. Гуменна: Золотий плуг	9	4
М. Стельмах: Білка сумочку пошила	7	38	Війна грибів із жуками	3	4
Н. Смолій-Герець: Оленка-богатузка	9	29	А. Г. Горбач: Ольга Кобилянська	6	4
Тета Оля: Зайчик спить... ..	8	29	Гей, там на горі Січ іде	5	10
К. Ушинський: Ранкові промені	5	30	О. Гердан: Ритми полонин ..	6	4
— Б'джілки на розвідці	4	29	О. Де: Під чужим небом	5	10
О. Пегельська: Розкажім собі яєць казку ... ч. 4, ст. 29, ..	5	30	М. Дмитренко: Михайлик	5	8
— Доркова пригода	8	30	Ereignisse in der Ukraine ..	3	10
			Р. Завадович: Про двох цапків, дві кізоньки	6	8
			Н. Костецька: Куховарські приписи	7	6
			К. Ластівка: Відірвані листки ..	8	4
			О. Лягурицька: Бедрик	1	8
			Л. Луців: Іван Франко, життя і творчість	9	4
			Ф. Любінецька: Правила доброброї поведінки	7	6
			Наукові Записки УВУ	3	10
			Північне сяйво	6	4
			Н. Полонська-Василенко: Запоріжжя XVIII стол. і його спадщина	3	10
			Л. Полтава: Маленький дзвонар	10	10
			Сторіччя Матері Просвіти	8	4
			О. Цегельська: Весняні бурі ..	1	6
			М. Цуканова: На грані двох світів	8	4
			П. Чижик: Як людині досягнути довголіття	1	6
			О. Шпак: З книги життя	5	10
			ОПОВІДАННЯ, НОВЕЛІ		
			Р. Кремер-Бадоні: Старий у ніщо не вірить	4	5
			Н. Мажалайте: Святий Вечір ..	11	4
			М. Остромира: Зустріч під Іскороštenем	9	5
			Л. Письменна: Ми підємо понад Дніпром	5	5
			З. Тулуб: Щира розмова	10	5
			Д. Ярославська: Вогненос	2	5
			ПОЕЗІЯ		
			В. Гедзь: Тягароносиця Астронавтка Ната Заміжня редакторка Модерністка Наймолодша Перелітна пташка ..	1	5
			М. Калитовська: Пісня землі ..	10	1
			А. Коссовська: У Великодню ніч	3	1
			— Побачення з океаном	7	1
			Л. Костенко: Кобзареві	2	1
			О. Литвин: Вінчання	6	1
			Р. Лубківський: З пісень моєї матері	9	1
			Є. Маланюк: Київ	1	1
			М. Сич: Матері	5	1
			В. Ткаченко: Мати й дитина ..	4	8
			Ч. Черінь: Мандрі	8	1
			— Крила	8	1
			І. Шуварська: *	4	1
			ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ		
			Параскева Багринівська	3	14
			Катерина Вівчаровська	9	14
			Марія Грицюк	9	14
			Надія Громницька	7	14
			Ірина Гургула	3	9
			Марія Дейко	11	14
			Любов Зофійовська	11	14
			Катерина Івашко	10	14
			Марія Колтунюк	6	12
			Олена Кононенко	8	20
			Анна Кошіль	4	12
			Катерина Крупник	3	14
			Наталія Лемешук	5	12

	ч.	ст.
Юлія Мохнач	5	12
Єлисавета Негрич	6	12
Марія Олексин ... ч. 7, ст. 14,	9	14
Катерина Охманович	1	12
Д-р Софія Парфанович-Волчук	2	12
Іванна Подола	1	12
Р. Смаль-Стоцький	6	7
Ростислава Темницька	5	12
Тетяна Тимняк	9	14
Олена Усенко	10	14
Кароліна Цимбалюк	4	12
Анна Чупрун	1	12
Анна Юга	7	14

ПОСТАТІ

Л. Б.: Відішла дослідниця	3	9
— Для пам'яті сестри	5	9
— Трудна зустріч	10	9
— У полоні стихії	11	11
М. Богачевська-Хом'як	4	11
О. Гнатчук: Небуденна зустріч	3	11
Н. Даниленко: У розмові з		
представницею молоді	1	9
Д. Дрогомирська	5	7
Христина Дзюба	2	7
Є. Добровольська	4	11
О. Дучимінська: Де падає не-		
вгасне полум'я	2	9
Л. Залеська-Онишкевич: Зіна-		
іда Тулуб	10	3
М. Знаєнко: Ліна Костенко		
ч. 2, ст. 3,	3	5
Дарія Лиса	2	7
У. Любович: Ювілятка музич-		
ного навчання	10	11
Н.: З побуту Гуцульщини	9	11
Д-р Н. Пазуник: Книжниця Ольга	7	3
Х. Петрівська	5	7
У. С.: Портрет у хмарах	4	9
— Зустріч із Славою Геруляк	6	9
— Лекція при відкритих двє-		
рях	8	9
Д-р Марія Савицька	3	12
Д-р Анна Самовал	3	12
Учасник визвольних змагань .	1	11
Н. Ч.: Перша картинна галерія	7	11

СПОГАДИ, РЕПОРТАЖІ

В Оселі „Вознесіння“	7	9
О. Залізняк: Рушничок		
ч. 8, ст. 7,	9	9
О. Лукашевич: Інституту Ал-		
ленде	9	7
Н. М.: Наша коляда	1	7
Г. Мазуренко: З юних мандрі-		
вок ... ч. 6, ст. 5, ч. 7, ст. 5,	8	5
Н. Михалевич: Кризь сього-		
днішню Францію	7	7
Х. Пекарчук: Вояцьким шля-		
хом	ч. 2, ст. 31, ч. 3,	
ст. 39, ч. 4, ст. 31, ч. 5, ст. 31	6	31
С. Пушкар: Враження з Риму		
ч. 10, ст. 7	11	7

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

ГОЛ. УПРАВА СУА

В Оселі „Вознесіння“	7	9
Готуймось до кампанії	8	12
Н. Даниленко: У розмові з		
представницею молоді	1	10
— Приєднуємо молоде член-		
ство	11	16
Добродії нашого Музею	5	11
З великих подій	10	1

	ч.	ст.
Кампанія приєднання членства	9	2
І. Кашубинська: Наші госпо-		
дарські завдання	7	2
О. Климишин: Вітаємо моло-		
дих матерів	1	6
— Наші виховні завдання ...	2	2
— Мої враження з відвідин ..	8	11
Конгрес УККА	9	1
Музейний Комітет	1	11
Наша відповідальність	8	1
Наш Меморіал	6	1
М. О.: Катедра Українознав-		
ства	6	11
І. Пеленська: Завдання нашої		
преси	6	2
Об'їздка виховної референтки	6	12
С. Пушкар: З великих днів у		
Римі	10	2
М. Ржепецька: Народне ми-		
стецтво в ЗСА	5	2
Рік поза нами	7	1
Річні Збори Гол. Управи	7	18
М. Химинець: Завдання сусп.		
опіки	4	2
Ювілей ЗУАДКомітету	10	17
Н. Чапленко: Наші освітні за-		
вдання	1	2
— Наші засадничі думки ...	3	6
— Книжка чекає на вас	8	2

ОКРУЖНІ РАДИ СУА

Окр. Рада в Дітроїті:		
Окружний З'їзд	6	14
Конференція в Дітроїті —		
ч. 7, ст. 13, ч. 8, ст. 14, ч. 9,		
ст. 16	10	17
Конференція Сусп. Опіки ..	9	16
Зустріч із М. Бек	10	18
Окр. Рада в Клівленді:		
Наші градуантки	9	12
Окр. Рада в Нью-Йорку:		
Градуантки ... ч. 1, ст. 10,	8	10
Вишивані Вечерниці	4	14
Окружний З'їзд	7	24
Прогулянка до Стемфорду	11	18
Окр. Рада в Ньюарку:		
Нарада Культ.-Освітньої		
Комісії	6	14
Окружний З'їзд	7	23
Міжокружна Конференція		
ч. 10, ст. 13,	10	16
Окр. Рада в Рочестері:		
Окружний З'їзд	1	14
Градуантки	7	12
Конференція Вих. Референ-		
ток	9	17
Конференція Референток С. О.	11	18
Окр. Рада у Філадельфії:		
Нарада Культ.-Освітн. Ко-		
місії СУА	1	17
Зустріч із професіоналіст-		
ками	6	15
Окружний З'їзд	7	22
Окр. Рада в Шикаго:		
Гостина Гуртка Книголюбів	1	17
Градуантки	2	10
Бюро Сусп. Опіки	4	11
Окружний З'їзд	5	14
Ювілей СФУЖО	10	18

ВІДДІЛИ

	ч.	ст.
1 Відділ ... ч. 2, ст. 14, ч. 3,		
ст. 16, ч. 5, ст. 14, ч. 6,		
ст. 15	7	25
2 Відділ	ч. 7, ст. 25,	8 15
4 Відділ	ч. 4, ст. 14,	5 15
7 Відділ		3 26
8 Відділ		9 18
10 Відділ		2 16
11 Відділ	ч. 5, ст. 15,	6 25
12 Відділ	ч. 6, ст. 16,	11 16
16 Відділ	ч. 4, ст. 15,	5 16
17 Відділ	ч. 2, ст. 16,	
ч. 6, ст. 16		7 26
18 Відділ		11 17
19 Відділ		1 18
20 Відділ		11 19
21 Відділ		5 16
22 Відділ	ч. 4, ст. 15,	5 17
23 Відділ	ч. 4, ст. 16,	
ч. 7, ст. 26		8 15
24 Відділ		6 17
25 Відділ	ч. 5, ст. 17,	
ч. 6, ст. 17		8 15
26 Відділ		4 16
27 Відділ		8 16
28 Відділ	ч. 3, ст. 26,	9 18
29 Відділ		11 16
31 Відділ		8 16
33 Відділ		2 17
34 Відділ		3 26
35 Відділ	ч. 4, ст. 17,	11 20
37 Відділ		7 27
42 Відділ	ч. 1, ст. 19,	
ч. 5, ст. 18		6 17
44 Відділ		8 16
45 Відділ		11 17
46 Відділ	ч. 5, ст. 18,	11 16
47 Відділ	ч. 1, обг.,	
ч. 4, ст. 17, ч. 7, ст. 27, ч. 8,		
ст. 17, ч. 9, ст. 19		10 18
48 Відділ	ч. 1, ст. 19,	10 19
49 Відділ	ч. 5, ст. 18,	9 19
51 Відділ		4 18
54 Відділ	ч. 3, ст. 27,	6 18
55 Відділ		8 18
57 Відділ	ч. 1, ст. 20,	
ч. 6, ст. 18, ч. 7, ст. 28		11 20
59 Відділ	ч. 1, ст. 20,	
ч. 2, ст. 18, ч. 3, ст. 28		9 20
62 Відділ		5 19
63 Відділ	ч. 3, ст. 28,	4 18
64 Відділ	ч. 1, ст. 21,	
ч. 4, ст. 18		11 20
66 Відділ	ч. 3, ст. 29,	
ч. 7, ст. 28		8 18
67 Відділ		3 29
68 Відділ		5 19
69 Відділ	ч. 3, ст. 30,	
ч. 4, ст. 19		9 20
70 Відділ		1 22
71 Відділ	ч. 5, ст. 19,	9 20
73 Відділ	ч. 2, ст. 19,	
ч. 3, ст. 13		3 30
74 Відділ		5 20
76 Відділ		6 19
78 Відділ		10 19
79 Відділ		3 31
81 Відділ		11 16
82 Відділ	ч. 1, ст. 22,	
ч. 3, ст. 32, ч. 5, ст. 20, ч. 6,		
ст. 19, ч. 7, ст. 29		10 20
83 Відділ	ч. 2, ст. 20,	
ч. 6, ст. 20		11 16
84 Відділ		3 32

Жіноче перо в 1968 р.

Подаємо перегляд книжок жіночого пера, що вийшли в різних видавництвах у вільному світі:

Поезії

Міра Гармаш: „Віднайдені роки“, Торонто, В-во Гомін України, ст. 62.

Катерина Горбач: „Звіdomлення“, Мюнхен, В-во Сучасність, ст. 32.

Оленка Гердан: „Ритми полонин“, Нью Йорк, накладом авторки.

Ірина Шуварська: „Прозорий семи-свічник“, Нью Йорк, ст. 61.

Проза й інші

Докія Гуменна: „Золотий плуг“, роман. Нью Йорк, В-во Слово, ст. 291.

Людмила Коваленко: „Її окрадену збудили“, роман, Вінніпег, В-во Тризуб, ст. 240.

Наталена Королева: „Без коріння“, життєпис сучасниці. Третє доповнене видання УЛТ, відділ у Клівленді, ст. 217.

Марія Цуканова: „На грані двох світів“, вибір із творів. Буенос Айрес, В-во Ю. Середяка, ст. 259.

Олександра Шпак: „З книги життя“, оповідання, накл. авторки. Буенос Айрес-Торонто, ст. 290.

Людмила Грицак: „Життєвий шлях проф. д-ра Євгена Грицака“, біографія, Кліфтон, Н. Дж., ст. 80.

Наталія Пилипенко: „Життя в театрі“, накл. авторки, Нью Йорк, ст. 185.

Олена Степанів: „Напередодні великих подій“ (1912—1914), відбитка, Гартфорд, накл. 93 Відділу США, сторінок 45.

Оксана Соловей, переклад із фр. мави Альберт Камю: „Справедливість“, есеї і п'єса, Мюнхен. В-во Сучасність, ст. 77.

Тетяна Голойда, переклад із нім. мави Карл Вагнер: „Розповідь про отця Пія“, Мюнхен-Відень, 62 ст.

Іншомовні

Natalia Polonska-Vasylenko: „Two Conceptions of the history of Ukraine and Russia.“ London, Association of Ukrainians.

Lesia Ukrainka: „Selected Works,” translated by Vera Rich, Winnipeg, Women's Council of U. C. p. 259.

Anna Hala Horbatsch: Uebersetzung Hnat Chotkewytsch: „Räbersommer,” Göttingen, Sachse & Pohl Verlag.

Orysia Prokopiw: „The Ukrainians,” outline of history.

Про жінок

Ярослав Гриневич: „Катря Гриневичева“, біогр. нарис, Торонто, В-во Гомін України, ст. 95.

Іван Розгін: „Валентина Радзімовська“, бігр. нарис, Вінніпег, УВАН, стор. 48.

Д-р О. Соколишин: „Євгенія Ярошинська“, відбитка, Нью Йорк, ст. 5.

Богдан Рубчак: „Міти чужинки“. Уваги до творчості Патриції Килини. Мюнхен, ст. 47.

Для дітей і молоді

„Дивись і скажи“ — Генрика Мізь, рис. Леся Борняк, для передшкілля, Шикаго, Укр. Учит. Громада, ст. 87.

Анна Галя Горбач, переклад на німецьку мову (з укр. і нім. текстами) Пантелеймон Куліш: „Орися“, Мюнхен, В-во Дніпрова Хвиля, ст. 30.

Анна Галя Горбач, переклад на німецьку мову — Михайло Коцюбинський: „Ялинка“ (з укр. і нім. текстами), Мюнхен, В-во Дніпрова Хвиля, ст. 32.

ГУРТOK КНИГОЛЮБІВ У НЮ ЙОРКУ

У вересні 1969 р. наш Гурток при Окр. Рад США в Нью Йорку закінчив 3-річчя свого існування. В загальному має 18 членок, сходи́ни відбуваються щомісяця. Головою Гуртка є п-ні Наталія Чапленко.

За минулий рік прочитано й обговорено такі твори: „Ворог народу“ Олени Звичайної і М. Млакового, „Над бистрим Черемошем“ Марії Остромири, „Гірський вовк“ Алли Косовської. З нагоди 100-річчя народин

Євгенії Ярошинської присвячено одні сходи́ни її творіві „Перекинъчики“. „Собор“ Олеся Гончара був дальшим обговореним твором на наших сходи́нах. Доповнено його книжкою Г. М. Логвина „По Україні“, де є історичні дані про собор у Новоселиді. Дальшою темою наших сходи́н був біографічний нарис Я. Гриневича „Катря Гриневичева“, що його доповнено її твором „Шестикрилець“. Черговими книжками були — Дарії Ярославської „Поміж берегами“ і Марії Цуканової „На грані двох світів“.

Останні сходи́ни у зв'язку з 1000-літтям кн. Ольги присвячено творам про цю велику княгиню, а саме книжкам „Подай керму“ Марії Остромири, „Рівноапостольна св. Ольга“ о. І. Нагаєвського та уривкам із твору Склярєнка „Святослав“.

Окрім читання творів наш Гурток улаштує виставки книжок із нагоди різних імпрез Окр. Ради і Відділів США. З допомогою їх удалося дотепер розпродати більш як 100 книжок, за що складаємо їм щиру подяку.

Наш Гурток вислав 15 дол. на Бібліотеку ім. Симона Петлюри в Парижі, як також зібрав серед своїх членок 25 дол. на видання праці Ольги Косач-Кривинюк „Леся Українка, хронологія життя і творчості“. На повищу книжку зібрано серед членок Гуртка 10 передплат.

Живий контакт і листування з письменницями, часом „чай і солодке“, завершили нашу діяльність у тому часі. Ірина Крамарчук

УКРАЇНЬСЬКА ВИСТАВКА У СПРІНГФІЛДІ, ІНД.

Щороку відбувається в столиці цього стейту ярмарок, що притягає безліч відвідувачів. Від 9.—17. серпня 84 Відділ США влаштував там виставку нар. мистецтва, що користувалась великим успіхом. Її відвідали губернатор, сенатори й конгресмени. 84 Відділ (голова п-ні В. Демус) невеликий числом, бо має лиш 18 членок. Головним своїм завданням обрав пізнання й популяризацію українського народного мистецтва.

До наших передплатниць

Постановою Річних Зборів Гол. Управи ми приневолені піднести передплату Нашого Життя в 1970 році до 6 доларів. До того спонукує нас подорожіння коштів паперу й друку та поштової оплати.

Радимо Вам ще в 1969 р. влатити річну передплату за 1970 рік. Її приймаємо ще у висоті 5 дол. і будемо вдячні за вчасне вплата.

АДМІНІСТРАЦІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

86 Відділ		ч. 5, ст. 20,	11 17
90 Відділ		ч. 8, ст. 18,	11 17
91 Відділ		ч. 4, ст. 20,	10 20
92 Відділ			5 обг.
93 Відділ		ч. 4, ст. 20,	7 29
96 Відділ			11 16
98 Відділ		ч. 8, обг.	11 17
97 Відділ		ч. 4, ст. 20,	11 16
100 Відділ			5 обг.
101 Відділ			11 16
104 Відділ		ч. 7, обг.	11 16

2nd CLASS POSTAGE

PAID AT PHILA., PA.

Return to "OUR LIFE" Magazine
4936 N. 13th St., Philadelphia 41, Pa.
RETURN POSTAGE GUARANTEED

Централа одержала

в часі від 27. вересня до 1. грудня
1969 р. на:

ПРЕСОВИЙ ФОНД:

Від. 31. Толідо	5.00
„ 47 Рочестер	25.00
„ 56 Дітройт	10.00
„ 63 Дітройт	15.00
„ 65 Нью Брунсвік	10.00
Лідія і Роман Тицькі, Вестон	20.00

По 10 дол.: Марія Антоняк, Акрон, Ева і Василь Сороки, Джанстон, Катерина Турянська, Честер.

По 5 дол.: Олена Чорна, Австралія, Ольга Фіголь, Едмонтон, Ольга Рицар, Рочестер, Мирослава Чубата, Бриджпорт, Евдокія Ликтей, Іст Мідовс, Леонтина Галяженко, Дітройт, Мандрівник, Картерет.

По 4 дол.: Н. Винницька, Вестон.

По 3 дол.: Неоніля Кузич, Шикаго, Марія Фединак, Де Мотте, Мирослава Прийма й Іванна Мартинець, Рочестер.

По 2 дол.: Ірина Петровська і Володимира Брикович, Філядельфія, Євгена Іванович, Челіоте, Надія Дзидзан, Шикаго, Розалія Білоус, Ірвінгтон, Марія Савула, Трентон, Ольга Корчинська, Рочестер.

По 1.50 дол.: Марія Ярмолук, Сомерсет.

По 1 дол.: Ольга Денисенко, Сповкен, Оксана і Мих. Салдит, Бофало, Ярослава Стасюк, Вудсайд, Лідія Захарків і Олена Харамбура, Рочестер, К. Горбачевська, Монреал.

ЮВІЛЕЙНИЙ ДАР — НА ПРЕС. ФОНД:

Від. 9 Бінгемтон	10.00
Марія Демидчук, Бруклін	10.00
Оксана Тарнавська, Ньюарк	5.00

ФОНД „МАТИ й ДИТИНА“:

Від. 16 Мінеаполіс	15.00
„ 22 Шикаго	155.00
„ 24 Елизабет	100.00
„ 29 Шикаго	15.00
„ 33 Клівленд	130.00
„ 35 Озон Парк (збірка)	76.00
„ 47 Рочестер	44.00
„ 59 Балтимор	20.00
„ 65 Нью Брунсвік	60.00

„ 66 Нью Гейвен	44.00
„ 72 Нью Йорк	100.00
„ 83 Нью Йорк	30.00
Д-р Ірина Крамарчук, Бруклін	10.00

По 5 дол.: Марія Голуб, Каламазу, Марія Кіндрат, Рочестер, Оксана й Мих. Салдит, Бофало, Оксана Тарнавська, Ньюарк.

По 2 дол.: Стефанія Лісікевич, Воррен.

МУЗЕЙ СУА:

Від. 24 Елизабет	25.00
„ 63 Дітройт	10.00
„ 72 Нью Йорк	100.00
„ 75 Денвер	10.00
„ 83 Нью Йорк	100.00
„ 91 Бетлегем	25.00
О. і В. Шиприкевичі, Філяд.	10.00
Ольга Лотоцька, Філядельфія	5.00

ФОНД КН. ОЛЬГИ:

Від. 57 Ютика	30.00
„ 82 Бронкс	30.00
„ 91 Бетлегем	5.00

По 10 дол.: Анастасія Біловус, Єлисавета Біловус і К. Савка, Воррен, Клявдія Салук, Джерзі Сіті.

„ФОНД 500“:

Від. 64 Нью Йорк	20.00
„ 72 Нью Йорк	100.00

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ:

Від. 55 Лос Анджелес (збірка)	135.00

СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД СУА:

Від. 72 Нью Йорк	50.00

З подякою

Ольга Муссаковська, секретарка

Ірина Качанівська, касієрка

ЗАМОВЛЯЙТЕ ЗБІРНИК

НАША ПІСНЯ

Вміщує 41 популярних пісень

Аранжувала Ростислава Бровар

Ціна 2.50 дол.

Замовляти:

Mrs. R. Browar
217 W. 56th Place
Gary, Ind. 46408

Український Музичний Інститут

повідомляє, що

вийшли з друку

Фортепіянові твори

УКРАЇНСЬКИХ КОМПОЗИТОРІВ

ДЛЯ МОЛОДІ

Зібрала

Таїса Богданська

Вміщує 67 творів, що угруповані
від легших до трудніших

Ціна 5 дол.

Замовляти:

V-vo im. Z. Lyska
558 Summit Ave.
Jersey City, N. J. 07306

Вже вийшла з друку книжка

КУХОВАРСЬКІ

ПРИПИСИ

яка вміщує:

М'ЯСИВО

ГОРОДИНА й ОВОЧІ

ПЕЧИВО

Упорядкувала НАТАЛІЯ КОСТЕЦЬКА

Ціна 2.50 дол.

Замовляти в Централі СУА

4936 N. 13th St.

Philadelphia, Pa. 19141

МАЛЯРСЬКА ВИСТАВКА

У днях 25. і 26. травня 1969 року 97 Відділ СУА в Бофало влаштував виставку картин мистця Богдана Божемського. Це було дуже корисним починком, бо дало змогу побачити картини мистця й у далекій від наших осередків місцевості. Місцева публіка з зацікавленням оглянула виставку цього відомого мистця. Замість подяки мистець подарував Відділові дереворит Митрополита Андрія Шептицького.